Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

OCT 1 3 1964

ĐÂY LÀ « TIN HÀNH LANG » HAY CHỈ LÀ « TIN BONG BÓNG » THĂM DÒ DƯ LUẬN ?

19-6-64 : CÔNG BỐ TÂN CHÍNH-PHỦ

NĂM THỨ I – SỐ 65 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ NĂM 18-6-1964 (9 tháng 5 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lợi — Sàigòn — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

DÂN SỰ HAY VẪN QUÂN SỰ ?

MỚI TOANH HAY VẪN CŨ XÌ ?

Liệu có sự sắp xếp nhằm một mưu định hoàn toàn ngoài ý muốn của dân chúng ?

ĐÔ THÀNH.— Nhật báo Anh ngữ « Saigon Bưu báo » vừa loan tin đại khái :

Thủ Tướng đã lần lượt tiếp xúc với quý vị có hy vọng lập chính phủ:

1) Ngoại trưởng (B.s.) Phan huy Quát, (Đại Việt).

2) Phó T. T. (B.s) Nguyễn Tôn Hoàn, (Đại Việt).

3) P.T.T. (g.s) Nguyễn xuân Oánh.

4) Tổng Trưởng Kinh Tế (g.s) Âu trường Thanh.

5) B.s Phạm hữu Chương (xã hội — trong nhóm H.C.L.T)

6) L.s Phạm văn Toàn (cựu dân biểu khối thiểu số Q.H)

7) L.s Trần văn Tuyên (cựu tổng trưởng Thông Tin dưới thời Pháp)

8) Bs. Phan quang Đán (khối Tự Do Dân Chủ bị chính thể Diệm bỏ tù)

9) Ks. Trần văn Văn (cựu chủ tịch H.Đ.N.S.)

10) Đại sứ (g.s.) Vũ văn Mẫu (cựu bộ trưởng ngoại giao thời Diệm)

Vẫn theo nguồn tin trên thì Đại sứ Mẫu có nhiều hy vọng vì ông không đảng phái, không liên hệ gì xấu với chế độ cũ lại vừa thâu được nhiều thành tích tại diễn đàn L.H.Q. gạt được hết mọi âm mưu của Cam Bốt cấu kết với Pháp, và thu hút được nhiều cảm tình của các nước bạn.

Nếu trong 10 vị ghi tên trên, một vị đắc chỉ (được chỉ định) làm Thủ Tướng thì đây là chính phủ dân sự thứ 2 sau Chính phủ Nguyễn Ngọc Thơ của nền đệ nhị Cộng Hòa Việt Nam tuy rằng 2 bộ QP và NV vẫn trong tay quân nhân.

Cũng theo nhật báo trên thì danh sách tân Chính phủ có thể được loan báo vào thứ sáu này.

o°o

Nguồn tin trên đây là của nhật báo Anh ngữ « Saigòn Bưu báo », một tờ báo thường loan truyền những nguồn tin phát ra từ giới thân cận chính quyền. Tin của « Saigòn Bưu Báo » cũng như các nguồn tin khác vừa được loan truyền cho thấy việc thành lập một Chính Phủ mới là điều có phần chắc. Nhưng lập một Chính phủ như thế nào ? Có tin nói rằng chức vụ Thủ Tướng vẫn do một quân nhân giữ. Có tin lại nói chức vụ Thủ Tướng sẽ do một nhân vật dân sự giữ, và, trong số những nhân vật dân sự được nêu tên, phần lớn là những nhân vật cũ trong đó có cả một vài chân tay Nhu Diệm.

Tiếp nhận những nguồn tin ấy dư luận dân chúng thấy rằng :

— Giải pháp « vấn đề quân nhân cầm đầu Nội Các » là giải pháp đã bị chính ngay Thủ Tướng Nguyễn Khánh gián tiếp tỏ ý loại trừ khi ông tiếp nhận đề nghị ban hành Hiến Chương Lâm Thời số 3. Vả lại nếu vấn đề một quân nhân cầm đầu nội các thì liệu vị quân nhân nào hơn Trung Tướng Khánh về phương diện khả năng và thiện chí. Hơn nữa có nhiều dấu hiệu cho ta thấy việc dân sự hóa chính quyền là việc cần thiết để phù hợp với nhu cầu của tình thế.

— Giải pháp « nhân vật dân sự cầm đầu nội các » là giải pháp có nhiều phần chắc sẽ được thực hiện. Nhưng ai là người xứng đáng được trao nhiệm vụ khó khăn ấy trong lúc này ? Những nhân vật « cũ » mà đức độ và khả năng đã được phơi trần trước mắt dân chúng nếu được giao trọng trách liệu sẽ đưa tình thế tới đâu ? Dư luận dân chúng nhận xét rằng ngoại trừ trường hợp sắp xếp để đạt tới một mưu định

N xem tiếp trang 4

VÌ TRANH LUẬN KÉO DÀI, TRƯA THỨ TƯ MỚI CÓ BẢN ÁN

THIẾU-TÁ PHÓ CHƯỞNG-LÝ TÒA-ÁN C.M.

BỊ « MÓC » VÌ ĐÃ KẾT TỘI NHÓM CARAVELLE

* ★ Luật sư Quan « vào » rất nhẹ, « đánh » rất đau, rồi « rút » rất êm.
* • Thiếu tá Phó Chưởng lý cố lôi luật sư Trần-Thanh-Hiệp làm chứng cho mình nhưng ông Chánh án không cho kéo dài tranh luận.
* ★ Luật sư Vương-văn-Bắc gỡ tội rất khéo và hấp dẫn.

Phiên xử thứ 16

Hồi 9g.20 sáng thứ ba, tòa nhóm phiên thứ 16 xét xử vụ 13 trùm công an thủ tiêu 13 nhà Cách mạng và tín đồ Hòa Hảo. Luật sư Vương văn Bắc (bênh vực cho 2 bị can Nguyễn văn Hay và Trần Bửu Liêm) mở đầu bằng cách xác nhận là quyền bào chữa được tôn trọng. Luật sư Bắc nói đại khái : « Ban điều tra tội ác hiện nay chính là một nơi chứa đầy tội ác. Sự thật không thể có được qua cuộc thẩm vấn ở Công an và dự thẩm, vì ở đó chỉ có toàn những kẻ thù của các bị can đây. Chính thể độc tài của Nhu Diệm là đầu mối của mọi tội ác. Muốn đập tan chế độ độc tài ấy ta phải trừng trị những kẻ tai to mặt lớn đã xu nịnh và làm tay sai cho Nhu Diệm. Những kẻ ấy là những tên bộ trưởng, những Chủ tịch quốc hội, dân biểu đã khoác cho tội ác của Nhu Diệm một bộ áo pháp lý, những kẻ làm kinh tài cho Nhu Diệm, những kẻ trí thức bằng cấp lớn mà còn cúi đầu suy tôn Nhu Diệm. Còn các bị can công an đây chỉ là cấp thực hành, sống cực khổ thiếu thốn... thì lại bị đưa ra tòa trong khi những tay trùm kia thì lại an toàn sung sướng tự do ...Vụ án này đầy giả thuyết và suy đoán. Các bị can đây hoàn toàn làm theo lịnh của Diệm, không vì quyền lợi hay tiền bạc. Xin quý tòa đặt đúng vị trí của các bị can trong bực thang tội ác của triều Ngô. Họ không phải là người tàn ác như dư luận khắt khe đã buộc tội . . . Những bị can đây đều bị truy tố về tội đồng lõa bắt giam trái phép. Vậy chính phạm là ai ? Sao không thấy truy tố ra đây ? Không truy tố chính phạm vì nghĩ rằng chính phạm không có tội ? Do đó không thể truy tố họ theo điều 341 — 344 của Hình luật Canh cải được,...Diệm Nhu có rất nhiều tổ chức bí mật để thủ tiêu những người bị bắt giam. Lời khai của đại tá Trần Bá Thành chỉ là mưu mô hãm hại hai ông Nguyễn Văn Y và Nguyễn Văn Hay... Hồi đó, trong hoàn cảnh một nước có quốc hội, các bị can đây nghĩ rằng lệnh của ông Diệm là lệnh hợp pháp. Những kẻ tàn sát người Do Thái còn được hưởng trường hợp giảm khinh thì khhông hiểu tại sao các bị can đây lại không thể được hưởng trường hợp ấy ? Lịnh của ông Diệm được chuyển qua một giây chuyền uy quyền, cho tới chánh phạm xiết cổ giết người là Bang. Ông Hay ông Liêm chỉ như những cái máy điện thoại chuyền lệnh mà thôi. Xin tòa xác nhận là không thể kết tội một kẻ chuyền lệnh được. Họ chỉ là tòng phạm của tòng phạm mà thôi. Trở về thực tế thì các luận cứ buộc tội của công tố viện thực là không có một sự kiện rõ ràng nào để chứng minh tội trạng. Công tố viện lại còn nói đại tá Lê quang Tung là người đạo đức không thể thủ tiêu người được. Thực ra cái đạo đức của Lê quang Tung đã được « thể hiện » qua các vụ bắt giam Phan khắc Sửu, Thích Tâm Châu, Thích Thiện Minh.v.v.. Lời buộc tội của công tố viện thực là mong manh. Lời khai của bị can mâu thuẫn không phải là bằng có buộc tội vì không có ai có thể nhớ rõ từng chi tiết một những việc mà mình đã làm.

Lời khai của Đại tá Trần Bá Thành và các nhân chứng khác đều vô giá trị vì vụ án này do họ dựng ra, nếu họ không đổ tội cho các bị can bằng được thì họ can tội cáo gian và giả mạo vi bằng...Thưa quý tòa, thực là lời buộc tội của công tố viện hoàn toàn vu vơ... Nha tổng giám đốc Công an gồm có 3.000 nhân viên, mỗi năm tiêu 3 tỷ bạc. Vì vậy tổ chức rất có quy củ, thân chủ của tôi là ô. Hay không thể ra lịnh trực tiếp được. Ô. Y được tín nhiệm hơn ông Hay. Ô. Y lại có chân trong đảng Cần Lao trong khi ông Hay thì không. Xin tòa tha bổng cho ô. Hay trong vụ 5 tín đồ Hoà Hảo, Vũ Tam Anh, Nguyễn Bảo Toàn (cả cho Liêm trong vụ này) và Tạ chí Diệp. (Theo ông Hay thì ô. Nguyễn Phan Châu tự Tạ chí Diệp đã được gửi ra Bắc làm gián điệp. Tin này ô. Hay được biết qua một bữa tiệc mà bác sĩ Tuyến đã thết đãi nhân viên CIA). Vụ này là do đại tá Trần bá Thành ngụy tạo để làm hại các ông Y và Hay vì : — ông Thành mất

B xem tiếp trang 4

TIN LAO ĐỘNG

CÔNG NHÂN NHÀ RỒNG ĐÃ LÀM VIỆC LẠI

SÀIGÒN (VTX).— Gần 160 công nhân nhà đông tại Bến Nhà Rồng, thương cảng Sàigòn, đã lãng công 6 tiếng đồng hồ, từ 14 giờ đến 20 giờ ngày 15-6-64, để yêu cầu Ban Giám đốc giải quyết các yêu sách của họ.

Sau đó hai bên đã mở cuộc thương thuyết. Chủ nhân đã thỏa thuận cho công nhân được bầu đại biểu, công nhân mỗi năm được nghỉ 7 ngày bắt đầu từ năm 1964. chủ nhân cũng sẽ trực tiếp trao việc cho công nhân, không phải qua cai thầu. Công nhân cũng sẽ được tăng lương chừng 20°/o và được tiền thưởng Tết.

Công nhân đã trở lại làm việc hồi 20 giờ ngày 15-6-64.

Cựu Tổng-Thống Ai-sen-hao tuyên bố :

KHÔNG THỂ ĐÁNH GIẶC MIỆNG bằng những diễn văn công cộng

PHILADELPHIA (AFP).— Hôm 15-6 tướng Eisenhower tuyên bố đại ý : « Mỹ phải giữ vai trò thủ lãnh, chứ không phải vai trò chủ nhân... Nhưng liên minh của Mỹ đã suy yếu từ ít lâu nay vì lỗi lầm của một số nhân vật và vì những phương pháp mà Mỹ đã áp dụng ».

Cựu Tổng Thống Mỹ, ngỏ lời ở Philadelphia tại một hội nghị nhằm ấn định lập trường của đảng Cộng hòa trong cuộc bầu cử sắp tới, không cho biết rõ thêm tư tưởng của ông về điểm này.

Tuy nhiên, ông nói : « Không thể thực hiện những vấn đề ngoại giao quan trọng bằng những diễn văn công cộng. Những vấn đề như vậy phải thực hiện sau những cánh cửa đóng chặt ».

Sau hết cựu tổng thống nói rằng trong vòng 7 năm vừa qua, Mỹ không có đủ nhân viên có kinh nghiệm và đã phạm một số lỗi lầm.

MỸ KHÔNG CẤP CHIẾU KHÁN CHO LỆ-XUÂN VÀO MỸ

BA-LÊ (AFP).— Trần Lệ Xuân đã công bố với báo chí hai bức thơ mà y thị gửi đến ông Charles Bohlen, Đại sứ Hoa Kỳ tại Ba Lê, và Ngoại Trưởng Dean Rusk. Trong thư, Lệ Xuân than phiền là không được chiếu khán để sang Hoa Kỳ.

Đại khái Lệ Xuân nói rằng Tòa Đại Sứ Mỹ tại Ba Lê đã cho hay là việc chiếu khán cho y thị được sang Hoa kỳ tùy thuộc ở Chính phủ Hoa Thịnh Đốn, nhưng mặt khác, Tòa Đại Sứ Mỹ lại tuyên bố với các Nghị sĩ Mỹ rằng Lệ Xuân không có đơn nào xin chiếu khán để đi Hoa kỳ.

Sau khi phàn nàn về việc này mà Trần Lệ Xuân cho rằng y thị là nạn nhân, Lệ Xuân viết :

« Hoa Kỳ lại có thể ... toàn, vì thế giới đều sợ ... Kỳ sẽ dùng sức mạnh của mình để chống lại trước tiên các đồng minh thành tín của mình ».

Khởi sự xây cất KHU KỸ NGHỆ AN-HÒA

SÀIGÒN.(VTX).— Ông Nguyễn Xuân Oánh, Phó Thủ Tướng Đặc trách Kinh tế và Tài Chánh, sáng 15-6 đã đại diện Trung tướng Thủ Tướng chủ tọa lễ Khánh thành công trường xây cất Khu kỹ nghệ An Hòa Nông Sơn ở tỉnh Quảng Nam, cách Đà Nẵng lối 80 cây số về phía Tây Nam.

Tham dự lễ này có quý ông Âu Trường Thanh, Tổng Trưởng Kinh Tế, Trần Ngọc Oành, Tổng Trưởng Công Chánh và Giao Thông, Trần Quý Thân, Bộ Trưởng Tài Chánh, Nguyễn văn Khải, Tổng Giám Đốc Nha Công Kỹ Nghệ và Khoáng Chất, nhiều nhân viên cao cấp các Bộ và một số đông đại diện Ngoại giao đoàn.

Khu Kỹ Nghệ An Hòa — Nông Sơn, khi hoàn thành đợt đầu dự định vào năm 1966, sẽ cung ứng một số điện lực quan trọng là 170 triệu Kw/giờ, tức là bằng phân nửa

E xem tiếp trang 4

Kiến Hòa tổ chức trưng cầu dân ý

TRÚC GIANG.— Hồi 8 giờ sáng ngày 15-6 có trên 1.000 đại biểu đại diện cho quận trong toàn tỉnh Kiến Hòa đã họp tại Huế viên Dinh Tỉnh Trưởng Kiến Hòa, dự một cuộc Trưng Cầu Dân Ý để tìm

H xem tiếp trang 4

RẮC RỐI TRONG VIỆC

TREO CỜ, rải truyền đơn KỶ NIỆM YÊN BÁI

SÀIGÒN.—Đêm 16 rạng 17-6 có nhiều nhà trong thành phố tự động treo cờ Quốc Dân Đảng (cờ đỏ-nền xanh sao trắng). Có loại cờ nhỏ 2 hay 3 tấc, có loại cờ lớn 8 tấc tới 1 thước.

Nhà chức trách đô thành đã gỡ một số cờ treo ở ... bày đơn về hỏi.

... Nhì có mời về bót ... người rải truyền đơn V.N.Q.D.Đ. bị coi là không có giấy tờ hợp lệ.

Những tờ truyền đơn ký tên « Nhóm Chủ Lực Xây Dựng Đảng » nêu các khẩu hiệu đòi hỏi : một Chánh phủ thật sự cách mạng không có bọn hoạt đầu, không

O xem tiếp trang 4

Thủ-Tướng khai mạc

TRẠI HỘI THẢO SINH VIÊN

ĐÀ LẠT.— Hồi 8 giờ sáng 15-6, Trung Tướng Nguyễn Khánh, Thủ Tướng Chánh Phủ, đã chủ tọa lễ khai mạc trại hội thảo công tác do Tổng Hội Sinh viên Quốc gia Việt Nam tổ chức tại đại giảng đường Viện Đại học Đà Lạt.

Hiện diện trong buổi lễ, có Trung Tá Thị Trưởng Đà Lạt, Linh mục Viện Trưởng Viện Đại học Đà Lạt cùng một số đông chỉ huy các cơ quan Dân Quân Chính.

Trại hội thảo công tác tiếp diễn từ 15 đến 25-6-1964 với sự tham dự của 170 sinh viên. Chương trình gồm có ba ngày công tác xã hội, bốn ngày hội thảo và ba ngày du ngoạn. Các sinh viên ăn nghỉ tại Viện Đại học Đà Lạt.

Động đất ở Nhật PHÁ HỦY 1/3 THÀNH PHỐ

ĐÔNG KINH.— Một trận động đất khủng khiếp vừa xảy ra hôm 16-6 tại miền Đông Bắc đảo Honshu và miền Kanto, gần Đông Kinh và đã tàn phá hải cảng Niigata trên duyên hải miền Tây. Theo thống kê cuối cùng thì có 19 người thiệt mạng, 2 người khác bị ghi biệt tích, 114

C xem tiếp trang 4

THẰNG-HỀ viết

Sống vì con nít mà ghét con nít

ĐỌC cái « tít » trên đây, chắc nhiều vị độc giả không chịu tin cho, lại cứ bảo rằng Hề tôi nói chuyện... hề... cho nó vui. Nhưng, thưa quý cụ, thưa quý ông, thưa quý bà, thưa quý cậu, thưa quý cô, thưa quý... « nàng », chuyện khó tin này lại có thực ở ngay giữa kinh thành Sàigòn này đó ạ !

Số là sáng thứ bảy vừa rồi, một người dân đem một em con nít tới một nhà thương con nít của Chính phủ, để cho một bà thầy thuốc con nít chữa răng cho con nít này.

Bà thầy thuốc con nít này người khá bự mà sự bê bối thì cũng... khá bự ! Nhà nước trả lương cho bà để bà làm sao cho con nít đỡ đau đỡ khóc. Nhờ có con nít đau con nít khóc thì bà mới có việc mà làm, có lương mà lĩnh, có tiền mà xài, có cơm mà ăn, có nhà, có cửa có xe, có kẻ hầu người hạ và có thể đề mà... hách với thiên hạ !

Tưởng như vậy, bà sẽ biết ơn con nít, thương con nít, yêu con nít, nhẹ tay với con nít, nương chiều con nít, săn sóc con nít, và hoan hô con nít cùng mình. Nào ai dè. . có Hề tôi làm chứng đây, bà có kiện Hề tôi xin ra tòa làm chứng ngay.. Sáng thứ bảy vừa qua, thấy con nít đau răng nhăn nhó rên rỉ là bà nổi trận lôi đình, kêu ầm lên là nhức đầu sốt ruột, xua tay lia lịa và bảo lần sau đừng đưa tới nữa, không cho ngày hẹn đâu !

Thì ra sống vì con nít mà bà lại ghét con nít ! Thì ra nhà nước trả lương cho bà để làm cho con nít đỡ đau đỡ khóc mà bà lại chán ghét con nít đau con nít khóc...

Cái nhà thương... con nít

CÁI nhà thương con nít này dưới thời Nhu Diệm đã nổi tiếng về khoa hách dịch — (thực là tương xứng với con « heo y tế », họ Trần mà Hề tôi đã có lần nhắc tới trong mục này và làm cho bạn đọc buồn nôn) — Nay thời cách... m... m... miệng, cái nhà thương con nít này vẫn tiếp tục làm việc theo lề lối lạc hậu của « Con Heo Y tế » đạo nào thì cũ-g là một chuyện... tội nghiệp và oan ức cho những chiến sĩ Cách mạng đã hy sinh xương máu lật đổ chế độ độc tài nhà Ngô.

Hề tôi đề nghị với ông Tổng Trưởng y tế (nếu ông Tổng Trưởng muốn làm Cách mạng thực sự, còn không thì xin ông Tổng trưởng coi như không đọc bài này) như sau này : cho người cải trang làm bệnh nhân đi vô các nhà thương công xét lại coi lề lối làm việc của mấy ông mấy thầy mấy cô ở trong có làm cho dân cảm thù chính quyền hay không ? Nếu có thì... a lê hấp !... xin cho các ông các bà các thầy, các cô phải Cách mạng - đó đi về các ty y tế hương thôn để cho họ có dịp sống gần dân hơn, được dịp thấy họ chỉ là... cặn bã cứu rỗi !

THẰNG HỀ

KHÔNG GIỮ ĐƯỢC NGƯỜI THÌ GIỮ CỤC NỢ ĐỜI !

SÀIGÒN.— Đỗ văn Ngọc và Trương thị Ngữ là đôi bạn giang hồ, tình cờ gặp nhau mà cùng xây tổ ấm.

Sau mấy năm chung sống bên nhau không hạnh phúc, Ngọc rũ áo ra đi không 1 lời từ biệt. Ngữ lang thang đi tìm suốt mấy tháng trường tình cờ một hôm gặp lại người xưa nơi vườn cao su Phú thọ, nơi Ngọc làm công. Ngữ năn nỉ Ngọc nối lại duyên xưa nhưng chàng nhất định cắt đứt. Chẳng những thế Ngọc còn khoe khoang là mình đã có vợ mới và cô vợ này mới thật biết săn sóc chồng. Thị Ngữ ức tình bèn tìm cách báo thù. Ngày 21-12-62 Ngọc tìm tới nơi Ngọc trú ngụ và tìm cách ngủ lại. Đêm tối Ngọc lén tới chỗ Ngữ nằm dùng dao bén xén tiêu

Đ xem tiếp trang 4

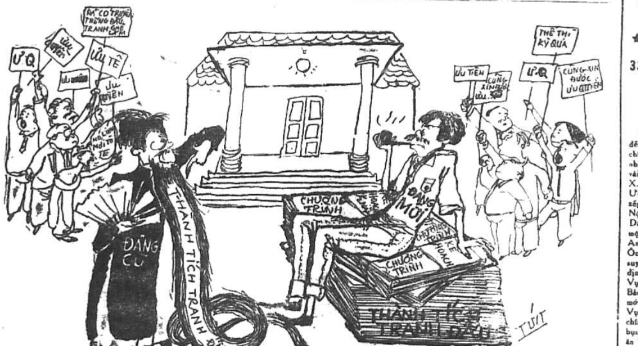

★ Phan-Nghị CHƯƠNG IV

33 — LÀM THẾ NÀO ĐỂ CHO MỘT NHÀ CÁCH MẠNG CÓ 20 NĂM THÀNH TÍCH TRANH ĐẤU, HỦ HÓA TRONG VÒNG 2 TIẾNG ĐỒNG HỒ ?

(Tiếp theo)

Điều ấy làm ông thốt liên tưởng đến cái lề lối làm việc dưới thời chính phủ Ngô đình Diệm. Có những công văn từ cơ quan X.gửi đi vài ba tháng sau lại trở về cơ quan X. Như trường hợp của nha Trung Ương Dân vệ. Nha này có 3 ông xếp to tổ bố : Bộ Quốc Phòng, Bộ Nội Vụ và Tổng Nha Bảo An và Dân vệ. Hồi ấy Nha Dân Vệ có một văn thư gửi cho Tổng Nha Bảo An để xin cấp phát thêm vũ khí. Ông Bảo An sau khi nhận được suy nghĩ đâm bảy hôm rồi quyết định chuyển văn thư ấy lên Bộ Nội Vụ, vì nghĩ rằng Dân Vệ tuy phụ thuộc Bảo An thật đấy nhưng ông Nội vụ mới là Xếp chính cống của họ. Nội Vụ nhận được công văn; thấy điểm chính là xin cấp phát vũ khí thì bụng bảo dạ : « Mấy thằng này mắc ăn kỳ cục thiệt ! Bộ Nội Vụ này thì đào đâu ra vũ khí ? Sao chúng nó không xin thẳng Bộ Quốc Phòng ? ». Thế là sau đó cái công văn lại lóc cóc bò lên Quốc Phòng. Nhận được công văn, nơi đây bèn gắt um lên : « Dân Vệ thuộc Tổng Nha Bảo An sao Bảo An không giải quyết mà cũng phải đưa tới Quốc Phòng ? ». Rút cuộc cái công văn bị đá đi đá lại tơi bời rồi cuối cùng lại trở về nơi cố chủ !

Ngoài ra lại còn vấn đề bằng cấp. Ông biết rằng trong số các đồng chí của ông, nhiều người không có bằng gì hết chọi, dù là cái bằng « sách ca ca » rách, nhưng mà họ lại rất giỏi. Tuy nhiên lúc ông lấy họ vào là y như gặp những sự kèn cựa dèm pha.

Cho nên nếu quả rằng Hai Lành đến xin việc thì cũng là một sự khó nghĩ.

Nhưng rồi nội vụ cũng được thu xếp êm đẹp. Đó là nhờ có Lãnh Đạo. Lãnh Đạo tuy không cùng một đảng với ông Tổng Trưởng, nhưng là bạn thân của ông ở trong tù nên ông đã dùng làm thư ký riêng.

Nay xin nhắc lại, sau khi thấy Cửu Sừng hỏi một câu ấm ớ, tưởng

T xem tiếp trang 4

CUỒNG PHONG TÀN PHÁ BIÊN HÒA

BIÊN HÒA.— Trận mưa dữ dội sáng 14-6 đã có nhiều cơn gió lớn thổi tạt qua địa phận Quận Quảng Tuyên (Biên Hòa) gây nhiều thiệt hại quan trọng. Một số công sở gồm chi Thông Tin, chi Cảnh sát Quốc gia, trường học, bệnh xá tại quận lỵ bị tróc nóc, tôn và ngói bị bay tứ tung xa tới 100 thước. Hơn 30 căn nhà bị sập, bị gió lốc dời đi nơi khác, cây cối, trụ điện cũng bị đánh bật cả gốc. Cũng trong trận giông tố này, có 3 chiếc ghe cấu của của ông Ng : văn Châu, Huỳnh văn Cố và Ng : văn Thành đi chuyên trên sông Long Tào bị sóng nhận chìm. Các ngư phủ nhờ biết lội nên thoát chết.

Thiên tai tuy khủng khiếp nhưng không có ai thiệt mạng. Chỉ có 6 người bị thương xoàng. Thiệt hại về vật chất, tính chung ước lượng tới 300.000đ. (P.V)

Ở TÙ VỀ, VỢ ĐI LẤY CHỒNG, TỨC MÌNH ĂN LUÔN 30 CÁI CHÉN...

TÂY NINH. — Khoảng trung tuần tháng 1-64, ông Lê văn Miêng 36 tuổi, ngụ ở ấp Lộc Trát xã Gia Lộc, quận Trảng Bàng bị Việt Cộng bắt vô bưng. Mãi tới 13-6 ông Miêng mới trốn thoát về nhà, thì hay tin vợ đã đi lấy chồng khác và đã có bầu được mấy tháng. Đau đớn vì tình đời đen bạc, ông phát điên đập phá lung tung. Ngày 15-6, cơn điên nổi lên, ông ra nhà sau bưng nguyên một cái sóng đựng vừa đĩa, tô và chén có hơn 30 cái mang vô giữa nhà đập vụn ra ăn một cách ngon lành. Sau đó ông lại chụp con dao nhọn đâm vào bụng, sạch ruột ra. Nghe tiếng ông kêu la, hàng xóm đổ tới vực ông đi bệnh viện. Nhưng vì máu ra nhiều nên ra khỏi nhà độ 500 thước thì nạn nhân tắt thở.

1 QUÂN NHÂN GIẢ THIẾU UÝ TỐNG TIỀN BỊ GIẢI TÒA

VĨNH LONG. — Ngày 15-6-64, nhà chức trách quận Minh Đức giải đến tòa án Vĩnh Long 1 quân nhân đào ngũ tên Nguyễn văn Yến (20 tuổi ngụ xã Chánh Hội, Minh Đức) can tội giả mạo thiếu uý và tống tiền 1 thiếu phụ. Trước đây Yến đã đi lính một thời gian, ngày 10-6 Yến về xã mặc quân phục đeo lon thiếu uý đến nhà số 1/1 căn số 8 (Chánh Hội) xưng là T.U. trưởng 1 cơ quan nọ hăm dọa bà Nguyễn thị Gương đoạt của bà này 1.500đ. Sau đó bà Gương đi báo cho cơ quan an ninh quận chận bắt, trong lúc Yến vừa lên xe định thoát thân. Yến liền bị tống giam. (O.H.)

Từ Đức tình

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC

NGÀY THỨ NĂM 18-6-1664

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Võ-minh-Ngọc 76, đại-lộ Đồng-Khánh	Chợlớn
B.S.	Trần-văn-Ninh 161, đường Võ-Tánh	Sàigòn
B.S.	Nghiêm-thị-Thuần 480, đường Võ-di-Nguy, Phú-Nhuận	Sàigòn

HỘI THẢO GIÁO DỤC

SÀIGÒN.— Tối 17-6, hồi 20 giờ, tại hội trường Hội Hồng Thập Tự, số 201 Phong trào Học đường Phục vụ xã hội sẽ tổ chức một cuộc hội thảo. ĐỀ TÀI : « Thử tìm một giải pháp chấn chỉnh tinh thần Học đường : Giáo dục ngoài học đường ». Vào cửa tự do.

GÁI 7 CON CHƯA HẾT LÒNG CHỒNG

TÂY NINH.— Bà Nguyễn thị Nho 30 tuổi lấy ông Dương văn Y., ngụ tại Tri Tôn đã có 7 mặt con, gần đây đã tự ý bỏ đi Tây Ninh để chung sống với một thanh niên tên là N. Sáng 15-6 ông Y. đi tìm vợ thì bị vợ gọi tình nhân đến gây gổ và còn hăm dọa sẽ kêu lính đến bắt. Ông Y. cực chẳng đã, liền viết một phong thư tố cáo vợ tại công sở xã Thái Hiệp-Thạnh rồi lên xe ra về.

VÌ QUÁ YÊU VỢ BẠN, NÊN GIẾT CHẾT BẠN

BIÊN HÒA.— Sáng 15-6, Tòa Sơ thẩm Đại hình Biên Hòa đã xử một vụ án mạng vì tình xảy ra trong trường hợp như sau : Vào khoảng 7 giờ sáng 13-3, Thổ Cúc 60 tuổi, ngụ tại ấp Suối Kiết xã Xuân Lộc (Long Khánh) cùng nhiều bạn bè bày tiệc đánh chén say sưa. Sau đó Thổ Cúc rủ bạn là ông Thổ Nốt vào rừng tìm mật ong, nhưng khi đi cách nhà chừng 4 cây số thì Thổ Cúc dùng dao rừng chém bạn chết, lôi xác giấu trong bụi, rồi y về nghiễm nhiên dọn đồ đạc đến ăn ở với vợ bạn là Thổ-Xiêng. Nhờ điểm này nên về sau nhà chức trách tìm ra manh mối vụ án mạng, thế là tên Thổ Cúc bị bắt, y thú nhận tội lỗi vì quá yêu vợ bạn nên thủ tiêu bạn để đoạt vợ. Tòa đã xử Thổ Cúc 7 năm khổ sai. (T.H)

TRỘM CẮP, ĂN CƯỚP VÀ CỌP

— Đêm 15-6, kẻ trộm đã cạy cửa vào nhà Trung uý Nguyễn văn Ánh ở số 118/8 đường Trần quang Diệu vơ vét một số vật dụng trị giá 30.000đ. Tới sáng, khổ chủ mới hay và chỉ còn nước đi cớ bót.

— Hồi 7 giờ 30 sáng 16-6, cô Huỳnh thị Thu Thủy 18 tuổi nhà ở đường Trần quốc Toản, đang đi trên đường Pétrus Ký thình lình bị hai tên lạ mặt ở trong hẻm chạy ra chận đường dùng dao uy hiếp cướp giật chiếc lắc vàng rồi bỏ chạy. Nạn nhân đã đi trình nhà chức trách.

— Tối 15-6, cậu Nguyễn văn Trọng 20 tuổi, bán báo nhà ở đường Phan văn Trị Chợlớn, đi lại đường Phan thanh Giản để thu tiền báo. Khi tới trước rạp Long Vân thì có 2 tên đi xe gắn máy chận cậu lại, rút dao ra uy hiếp, giật chiếc đồng hồ đeo tay trị giá 2000đ và số bạc 300đ ở trong túi. Anh Trọng trị hô lên, cảnh sát đi tuần tới nơi liền rượt theo. Cuộc rượt bắt diễn ra từ đường Phan thanh Giản đến đường Nguyễn văn Tráng. Tên ngồi phía sau nhảy xuống đường trốn vào trong hẻm tẩu thoát, còn tên cưỡi xe gắn máy bị thộp cổ. Y khai tên là Nguyễn trọng Khánh 27 tuổi, quân nhân đào ngũ.

— Trần văn C. 16 tuổi trùm du đãng chuyên phá phách ở các rạp hát đã bị nhân viên công lực thộp cổ đêm 15-6. Cũng trong đêm ấy cảnh sát còn bắt được tên Trương Lai 23 tuổi nhà ở 160 đường Cô Giang. Được biết Lai cầm đầu du đãng chợ Cầu Muối, thường bắt các chủ xe vận tải chở rau phải nộp tiền mãi lộ cho y.Cả 2 đều bị câu lưu để điều tra.

— Lúc 6 giờ chiều 15-6, ông Lương minh Đức chuẩn ủy nhà ở đường Phan đình Phùng để chiếc xe du lịch tại trước quán giải khát Lido góc đường Tự Đức và Đinh tiên Hoàng. Thừa lúc vắng người tên Nguyễn văn Huệ 14 tuổi mở cửa xe leo lên ăn trộm đồ. Ông Đức trông thấy bắt quả tang giao cho lính. Cũng đêm nói trên nhân viên Cảnh sát đi tuần còn bắt được 3 tên lưu manh khác chuyên mở thùng xe hơi trộm quạt nước.

MỚI 14 TUỔI ĐÃ ĐÂM NGƯỜI LÒI RUỘT CHẾT

SÀIGÒN. — Nguyên chiều 15-6, cậu Phạm văn Xinh (17t) ở ấp Nghĩa Hòa bị mất trộm con heo đất bỏ tiền, nên cậu có ý nghi cho Đinh văn Nhẫn (14t) ăn cắp. Rồi vào lúc 11g đêm giữa cha cậu Nhẫn và chị cậu Xinh xảy ra ẩu đả, và vì Nhẫn binh chị nên lấy dao thọc tiết cây đâm bạn lòi ruột. Sau đó, Nhẫn quăng dao đi chạy về leo lên trần nhà trốn, nhưng vẫn bị đồng bào bắt giải đến cảnh sát. Cha cậu Nhẫn cũng bị câu lưu để điều tra. (C.C.)

ĐĂNG LẦN THỨ 2

KẾT QUẢ XỔ SỐ KIẾN-THIẾT

Loại 6-C — CC, và CCC xổ tại Sài-gòn ngày 16-6-1964

Trúng một triệu đồng :

319.433

Những vé số trúng 100.000$

238.550 757.873 823.320

442.713 907.383

Những vé số trúng 50.000$

369.435 095.338 933.870

036.907 920.513

Những vé số trúng 10.000$

44.022 99.111 04.380

33.530 09.483 50.832

Những vé có 4 số tận cùng sau đây trúng 5.000$:

8.923 0.754

Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 1.000$: 205

Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 500$: 470

Những vé có 2 số tận cùng sau đây trúng 100$: 30

Những vé nào chỉ trật 1 số so với lô Độc Đắc 1 triệu đồng đều được trúng lô an ủi 2.000đ.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

TIỂU THUYẾT RÚT NGẮN

L'ÉTRANGER

CỦA ALBERT CAMUS (Giải Nobel 1957)

● HỒNG-DƯƠNG

V

Cũng vẫn cái màu đỏ chói ấy. Tôi bước chầm chậm về phía hốc đá và tôi cảm thấy trán tôi rộp lên vì ánh nắng. Và mỗi khi tôi cảm thấy hơi nóng nung người của mặt trời quất vào mặt tôi, tôi lại cắn răng, nắm tay lại trong túi quần, tôi vươn hết sức ra để mà chiến thắng cả mặt trời và cả cái sự say đó đang đổ xuống tôi. Tôi bước đi rất lâu. Tôi nghĩ tới nguồn suối mát rượi ở sau hốc đá. Tôi thèm muốn tìm lại tiếng róc rách của nguồn nước, thèm muốn trốn tránh ánh nắng chói chan, sự gay gắt, sự cố gắng và những tiếng khóc của đàn bà, sau cùng tôi thèm muốn tìm cái bóng mát và sự an nghỉ của nó. Nhưng khi tôi tới gần hơn, tôi thấy tên gây với Sinh cũng đã trở lại đó. Nó nằm ngửa, đầu gối lên hai bàn tay, vầng trán ở trong bóng râm, toàn thân phơi ra nắng. Tôi hơi ngạc nhiên. Với tôi, câu chuyện xích mích coi như đã chấm dứt và tôi trở lại đây mà không hề nghĩ tới vụ đó.

Khi vừa thấy tôi, tên nọ nhổm dậy và cho tay vào túi. Dĩ nhiên, tôi cũng nắm chặt khẩu súng của Sinh trong túi áo tôi. Nó lại thụt lùi. Tôi cách nó độ mười thước. Thỉnh thoảng tôi đoán ra ánh nhìn của nó sau đôi mắt lim dim. Nhưng hình ảnh nó múa may trước mắt tôi nhiều hơn, trong bầu không khí nóng cháy. Ở phía chân trời, một chiếc tàu thủy nhỏ lướt đi và tôi chợt đoán ra cái chấm đen ở đầu ánh mắt tôi, bởi vì tôi vẫn nhìn tên Ả Rập không chớp mắt.

Tôi nghĩ rằng tôi chỉ việc quay nửa vòng là hết chuyện. Nhưng cả một bãi biển cháy nắng ép lại sau tôi. Tôi bước tới thêm vài bước. Tên Ả Rập vẫn đứng im. Dù sao, thì nó vẫn còn ở xa. Có lẽ là bởi bóng tối trên mặt nó, nên nó có vẻ như đang cười. Tôi chờ đợi. Sức nóng cháy của mặt trời dốt má tôi và tôi cảm thấy những giọt mồ hôi tụ trên mi mắt. Đấy cũng chính là cái mặt trời hôm tôi đi chôn Măng và, cũng như vậy, nhất là vầng trán làm tôi đau đớn và hết mọi mạch máu trên đầu giật mạnh dưới lần da vì cái vết bỏng ấy mà tôi chịu không nổi, nên tôi lại bước tới. Tôi biết rằng cái đó thật bậy, rằng có di chuyển vài bước tôi cũng không không thoát ra khỏi ánh nắng. Nhưng tôi đã bước một bước, chỉ một bước thôi: và lần này, tên Ả Rập rút phắt dao ra. Ánh nắng chiếu vào lưỡi thép như dài ra đâm vào trán tôi, trong lúc ấy, mồ hôi tụ trên lông mày tôi chảy ào xuống mí mắt tôi, biến thành một tấm màn ấm và dầy, phủ lên mắt tôi. Đôi con ngươi tôi bị lòa đi sau tấm màn nước mắt và muối ấy. Tôi chỉ còn cảm thấy có cái âm thanh não bạt của mặt trời trên trán tôi và, mơ hồ, ánh thép chói lòa chơi chói trước mặt tôi. Cái lưỡi liềm nóng bỏng đó gặm nhấm lông mi tôi và xói vào đôi mắt tôi đau nhói; chính lúc đó, tất cả chợt đảo động. Tôi thấy dường như bầu trời phanh ra để cho lửa đổ xuống. Toàn thân tôi căng thẳng ra và tôi bóp chặt tay trên báng súng, cò súng thụt lại tôi chạm vào phía bụng nhẵn thín của báng súng, và chính lúc đó, trong tiếng động vừa khô khan vừa điếc tai, mọi sự bắt đầu. Tôi rũ mồ hôi và ánh nắng. Tôi biết là tôi đã phá hỏng mất sự thăng bằng của ban ngày, sự im lặng đặc biệt của một bờ biển mà, ở đó, tôi đã được sung sướng. Thế là, tôi bắn thêm bốn phát vào một cái thân thể bất động. Và đó cũng như là bốn cái gõ ngắn ngủi mà tôi đã gõ trên cánh cửa sự bất hạnh.

Lập tức sau khi bị bắt, tôi đã bị thẩm vấn nhiều lần nhưng chỉ mới là hỏi căn cước. Lần đầu, tại Quận cảnh sát, vụ tôi có vẻ như chẳng có ai chú ý tới cả. Trái lại, tám ngày sau, ông dự thẩm đã nhìn tôi với ánh mắt tò mò. Nhưng khởi đầu ông ta chỉ hỏi tên tuổi, địa chỉ, nghề nghiệp, ngày và nơi sinh của tôi. Rồi ông ta muốn biết tôi đã chọn một luật sư nào chưa. Tôi xác nhận là chưa và tôi hỏi ông ta để xem có nhất thiết cần phải có một luật sư không? «Tại sao?» — Ông ta nói: Tôi trả lời rằng tôi thấy chuyện của tôi thường quá. Ông ta vừa cười vừa nói: «Đó là một quan niệm. Tuy nhiên, luật pháp còn đó. Nếu anh không chọn luật sư, chúng tôi sẽ chỉ định một người cái không». Tôi nói với ông ta rằng tôi nhận thấy công lý tự nhận lãnh cả những chi tiết đó thật là rất tiện lợi. Ông ta cũng công nhận như vậy, và kết luận rằng luật pháp tốt lắm.

Mới đầu tôi cũng chẳng coi ông ta là quan trọng. Nhưng sau một hồi nói chuyện, tôi thấy rằng ông ta có vẻ biết điều và, nói chung, có cảm tình. Lúc ra, suýt nữa thì tôi lại còn giơ tay bắt tay ông ta, nhưng tôi kịp thời nhớ ra rằng tôi đã giết một người.

Hôm sau, một vị luật sư tới gặp tôi trong kh[illegible] ta thấp và mập mạp, khá trẻ, đầu tóc chải mượt. Mặc dầu [illegible] mặc bộ đồ lớn màu sẫm và thắt một chiếc cà vạt sọc đen trắng [illegible] rất kỳ cục. Ông ta tự giới thiệu và nói rằng đã đọc hết hồ sơ của tôi. Câu chuyện của tôi rất khó khăn, nhưng ông ta tin là sẽ thắng, nếu tôi tin tưởng ở ông. Tôi cám ơn ông ta và ông nói với tôi: «Thôi ta hãy nói ngay vào vấn đề.»

Ông ngồi lên giường và giải thích cho tôi biết rằng họ đã lấy đầy đủ tài liệu về đời tư tôi. Họ đã biết mẹ tôi mới qua đời trong viện dưỡng lão. Và rồi họ đã mở một cuộc điều tra tại làng Marengo. Những điều tra viên được biết rằng «tôi đã tỏ ra không có cảm xúc trong đám tang mẹ tôi». Vị luật sư của tôi nói: «ông nên hiểu, tôi thấy hơi khó tâm khi phải hỏi ông điều đó. Nhưng nó rất quan trọng và nó sẽ là một luận cứ rất lợi cho sự buộc tội, nếu tôi không tìm được lý luận nào để trả lời». Ông ta muốn tôi giúp ông. Ông ta hỏi hôm đó tôi có khổ tâm không. Câu hỏi này làm tôi ngạc nhiên vô cùng và giá mà tôi phải nêu câu hỏi ấy ra thì chắc là tôi sẽ khó chịu ghê lắm. Tuy nhiên tôi trả lời là tôi đã mất thói quen tự hỏi mình và rằng tôi thấy khó nói cho ông ta biết được. Có lẽ rằng, tôi rất yêu Măng, nhưng điều đó không có nghĩa gì cả. Tất cả những người khoẻ mạnh đều không nhiều thì ít mong thấy cái chết của những kẻ họ yêu thương. Ông ta cắt lời tôi và có vẻ tức giận. Ông ta bắt tôi hứa không được nói như thế với ông dự thẩm cũng như trước tòa. Tuy nhiên, tôi giải thích cho ông ấy hiểu rằng tôi có cái bản tính lạ là những nhu cầu thể xác thường thường phá rối tình cảm của tôi. Ngày đưa đám tang Măng, tôi rất mệt mỏi, và tôi buồn ngủ. Đến nỗi rằng tôi không còn nhớ rõ được những gì đã xảy ra. Có điều chắc chắn là tôi muốn Măng đừng có chết, hơn. Nhưng vị luật sư của tôi có vẻ không hài lòng.

Ông ta suy nghĩ. Ông hỏi tôi là ông có thể sẽ nói hôm đó tôi đã chế ngự những tình cảm tự nhiên không. Tôi nói với ông ta: «không, bởi vì cái đó là sai». Ông ta bảo trong mọi trường hợp thì vị quản đốc và nhân viên của viện dưỡng lão sẽ đồng ý làm chứng và rằng «điều đó có thể làm hại tôi không ít». Tôi lưu ý ông ta là cái chuyện có không hề ăn nhập gì tới việc của tôi, nhưng ông ta trả lời tôi rằng điều hiển nhiên là tôi cũng chưa bao giờ có ăn nhập gì tới công lý.

Ông ta bỏ đi vẻ tức giận. Tôi định giữ ông lại, giải thích cho ông ta biết là tôi muốn được cảm tình của ông, nhưng phải để được bênh vực hăng hơn mà, tôi có thể nói, tự nhiên vậy thôi. Ông ta không hiểu gì và ông ta hơi giận tôi. Tôi muốn xác nhận với ông ta rằng tôi cũng như mọi người khác, tuyệt đối giống như mọi người. Nhưng tất cả cái đó, xét cho cùng, chẳng có lợi ích gì cho lắm nên tôi đã từ bỏ vì lười.

Ít lâu sau, tôi lại bị giải tới trước ông dự thẩm. Ông ta mời tôi ngồi một cách rất lịch sự, tuyên bố với tôi rằng vị luật sư của tôi, «vì một lý do trái giờ» không tới được. Nhưng tôi có quyền không trả lời câu hỏi và đợi luật sư của tôi tới. Tôi nói là tôi có thể trả lời. Ông ta bấm chuông gọi một viên lục sự trẻ vào ngồi gần sát sau lưng tôi. Mở đầu cuộc lấy cung, ông ta nói với tôi rằng người ta đã mô tả tôi như là một kẻ có tính lầm lì, thêm vào ông ta muốn biết tôi nghĩ thế nào về điều đó. Tôi trả lời: «Đó là bởi tôi chẳng có gì đáng để nói cả. Vì thế nên tôi im...» Ông ta mỉm cười, và công nhận rằng đó là lý luận hay hơn cả và, nói thêm: «Và lại, cái đó chẳng có gì là quan trọng cả» Ông ta chợt im lặng, và đứng dậy một cách khá đột nhiên để nói với tôi rất nhanh: «cái khiến tôi chú ý, chính là anh» Tôi không hiểu ông ta định nói gì trong câu đó và tôi không trả lời gì cả. Và rồi ông ta ngỏ ý muốn tôi giúp ông hiểu thái độ của tôi. Tôi nói rằng mọi sự đều đơn giản lắm. Ông ta hỏi tôi tả lại ngày hôm đó. Tôi tả lại như tôi đã kể cho ông ta nghe: Sinh, bãi biển, bơi, cuộc cãi lộn, rồi lại bãi biển: con suối nhỏ, mặt trời và năm phát súng lục. Ở mỗi câu ông ta lại nói: «Tốt, tốt». Khi tôi nói tới cái xác nằm sóng sượt, ông ta nói: «Được».

Sau một lúc im lặng, ông đứng dậy và nói với tôi là ông muốn giúp tôi rằng ông chú ý tới tôi và, nhờ ơn sự phù trợ của chúa ông ta sẽ làm được cho tôi một cái gì đó nhưng trước hết, ông muốn hỏi tôi thêm vài câu. Không chuyển đoạn, ông ta hỏi luôn tôi rằng tôi có yêu nàng không? Tôi nói: có, như mọi người. Ông ta thản lại hỏi tiếp rằng có phải tôi đã bắn 5 phát súng liền một lúc không. Tôi suy nghĩ và tôi nói rõ rằng tôi đã bắn một trước và, sau vài giây, bốn phát kia: «Tại sao anh lại chờ đợi giữa phát đầu phát thứ hai?» Ông ta hỏi. Thêm một lần nữa, tôi lại trông thấy bãi biển đỏ và tôi cảm thấy vết bỏng có ánh nắng trên trán tôi. Nhưng lần này tôi không trả lời. Trong một thời gian im lặng tiếp sau, vị dự thẩm có vẻ bực dọc, ông ngồi xuống, lùa bàn tay vào tóc, tì khuỷu tay lên bàn, và nghiêng hẳn về phía tôi và hỏi: «Tại sao, tại sao anh lại bắn vào một xác đã nằm dưới đất?» Lần này cũng vậy, tôi cũng không trả lời vì dự thẩm đưa tay lên trán, và hạ giọng nhắc lại câu hỏi: «Tại sao? Anh phải nói cho tôi nghe mới được. Tại sao?» Tôi vẫn im lặng.

Đột nhiên, ông đứng lên, bước lại góc bàn, mở một ô kéo, lấy ra một cây thánh giá bằng bạc và bước lại giơ ra trước mặt tôi. Và với một giọng đã thay đổi hẳn, gần như run run, ông kêu lên: «Anh có nhận ra người này không?» Tôi nói: «Có, dĩ nhiên». Thế là ông ta nói với tôi rất nhanh và một cách say sưa rằng ông tin ở Chúa, niềm tin của ông là không một ai lại có thể đáng tội quá đỗi tới mức Chúa không tha thứ được, nhưng để được như thế, con người phải trở thành như một đứa trẻ, bằng sự ăn năn, mà tâm hồn trống rỗng sẵn sàng đón nhận tất cả. Ông ta nằm bò ra bàn. Ông hoa cây thánh giá ở trên đầu tôi. Tôi đã gần hiểu được rằng, theo như ý ông ta, trong lời thú tội của tôi chỉ có một điểm tối, đó là sự việc tôi đã chờ để bắn phát thứ hai. Tôi đang định nói rằng ông ta đã nhầm khi cứ nhất định ngoan cố: Cái điểm cuối đó không có gì quan trọng cho lắm; nhưng ông ta đã cắt ngang tôi, đứng thẳng người lên, và hỏi tôi có tin Chúa không. Tôi trả lời là không. Ông ta ngồi xuống với vẻ khinh khi. Ông ta nói rằng không thể thế được, rằng tất cả mọi người đều tin Chúa, ngay cả những người quay mặt đi.

(Còn tiếp)

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ NHỨT — CHƯƠNG VII

Nỗi khổ của đôi bạn đầu xanh

— Vâng, của chúng ta đấy anh ạ! Anh xem hoa tươi và đẹp lắm.

Trần Dũng nhìn những bó hoa đẹp, bọc trong giấy mà người ta tặng mình, chàng nghĩ thầm: Đám không đám cưới mình to lớn như đám cưới vua quan cũng lạ.

Nếu mình yêu nàng, yêu tiền của nàng, đời mình hạnh phúc lắm rồi, nhưng khổ nỗi mình không phải là người đó mới bứt rứt không yên.

Bỗng chàng nhìn đến bó hoa nọ, cái danh thiếp mang mỗi một chữ «Lượm» viết bằng tay, nét chữ không được ngay ngắn khiến chàng ngạc nhiên nhìn kỹ.

Tự nhiên Trần Dũng buồn lạ lùng, nỗi buồn xâu xa xâm chiếm hồn chàng. Chàng nhớ lúc mình và cậu bé Lượm sống chung nhau, vui buồn khổ cực trong gánh xiếc.

Chàng lấy bó hoa đó ra và bảo Lệ Kiều:

— Em đem bó hoa này vào phòng anh.

Lệ Kiều đỡ bó hoa trong tay, nàng nhìn chàng như ngạc nhiên dò hỏi thì chàng nói tiếp:

— Em còn nhớ cậu bé thường ra tiếp em đề đưa em vào với anh chứ?

— Em còn nhớ. Đó là đứa bé dễ thương thông minh.

— Chính nó gởi hoa mừng chúng mình đấy.

— Anh có vẻ buồn vì sao vậy anh?

— Anh nhớ lại lúc sống bên nó! Anh và nó thương yêu nhau như anh em ruột thịt.

— Em hiểu lý do khiến anh buồn rồi, nhưng tại sao anh không đem nó về ở với chúng ta?

— Anh tin chắc nó không theo ta em ạ!

— Vì sao vậy anh?

— Vì nó khó tánh!

Lệ Kiều nhìn chàng và nói:

— Nếu nó thương yêu anh, nó theo anh, em tin như vậy.

— Nhưng anh biết bây giờ nó không theo anh vì anh giàu rồi em à!

— Một đứa bé làm sao quan niệm nỗi sự đó?

— Em lầm, nó là đứa bé nhà nghèo nên nó hiểu sớm lắm.

Nó lầm anh vì anh tham giàu sang mới cưới em và do đó anh không còn mong gì giữ được cảm tình cũ với nó!

SỐ 64 — Truyện dài của PHI-LONG

— Nó làm gì trong gánh xiếc?

— Làm việc vặt để học nghề.

Chàng mỉm cười nói:

— Hồi nhỏ anh cũng như nó!

— Tội nghiệp anh.

Nàng dựa vào ngực chàng và nói khẽ:

— Dù anh làm gì em cũng yêu anh, yêu với tất cả lòng thành thật.

— Cám ơn em.

Trần Dũng đứng im đó. Chàng cảm thấy mình chỉ còn nỗi một cách là làm sao vui vẻ bên nàng để tìm hạnh phúc cho nàng và mình, còn hơn là đeo sự bất mãn muôn đời vô ích, vì bây giờ sự đã lỡ rồi.

o°o

Cả tuần nay Trần Dũng ở bên Lệ Kiều, nàng vui vẻ đùa nghịch làm chàng đỡ buồn, nhưng khi nào ngồi riêng một mình là chàng nhớ đến lời Kỳ Linh là khó chịu lắm sao.

Anh ấy bảo mình có gan thì nên biết chuyện làm mình khổ nhục. Vậy đó là chuyện gì?

Tại sao anh ấy không để dịp khác mà lại nói ngay trong tiệc cưới của mình?

Đành là Kỳ Linh không tán thành việc mình và Lệ Kiều, nhưng khi chuyện đã lỡ rồi, anh ấy làm ngơ mới phải.

Sao anh ấy nói chuyện đó ngay trong tiệc cưới mình?

Trần Dũng khó nghĩ quá. Chàng muốn gặp Kỳ Linh, nhưng không biết phải làm sao vì Lệ Kiều luôn luôn ở bên chàng, nàng không xa chàng lúc nào cả.

Mà Kỳ Linh không muốn nói chuyện với chàng để Lệ Kiều biết. Anh ấy bảo nếu Lệ Kiều hiểu, nguy cho anh ấy.

Chuyện gì lạ thế? Tại sao Kỳ Linh sợ Lệ Kiều? Cô Hồng Loan cũng thế. Nàng nói nếu mình tiết lộ chuyện nàng muốn giúp mình khi trước, kẻ như mình giết nàng.

Tại sao nàng sợ Lệ Kiều? Hay Lệ Kiều là người chủ mưu vụ ám hại mình khi xưa chăng?

Vô lý trăm phần. Lệ Kiều hoàn toàn chẳng thù oán gì mình. Nếu nàng chủ mưu hại mình, sao lại lấy mình?

Và lại ngày trước chính Hồng Loan nói dù mình có được Lệ Kiều bảo vệ cũng không thể yên thân.

Vậy lúc đó Lệ Kiều đang ở phe mình. Thế sao bây giờ Hồng Loan sợ nàng?

Thật khó hiểu. Chuyện của mình mãi đến bây giờ cũng còn trong bóng tối mịt mờ thôi.

Trần Dũng rối trí. Chàng muốn mau mau gặp Kỳ Linh để chuyện đó sáng tỏ, nhưng chưa biết lấy cớ gì để đi một mình.

Mình đang ở tù đây chăng? Tại sao Lệ Kiều không để mình đi đâu mà không có nàng?

Nàng muốn giữ mình bên nàng luôn luôn là vì sao?

Trần Dũng khó chịu, chàng nhứt định phải sống theo ý mình chớ không để vợ làm bận rộn mình.

Chàng vào phòng thay áo thì Lệ Kiều bước vào, nàng đã trang điểm rồi và đang mặc chiếc áo rất đẹp.

Nàng giúp chàng mặc y phục rồi nói:

— Em biết anh muốn đi chơi nên thay áo trước để chờ anh.

Trần Dũng nghẹn, chàng im một lúc rồi hỏi:

— Sao em biết ý anh?

— Vì em là vợ anh. Em có bổn phận hiểu anh.

— Nhưng em lấy lý gì dám hiểu anh muốn đi chơi?

— Cả ngày nay anh lo lắng như muốn đi đâu để giải quyết chuyện gì. Vậy tại sao anh không cho em rõ để chúng ta cùng lo với nhau?

— Anh phải đi riêng. Đây là chuyện riêng của anh em ạ!

— Chuyện riêng của anh là của em. Chúng ta phải vì nhau.

Trần Dũng bảo nàng:

— Em là anh...

— Anh đừng nói, em nghĩ chuyện em là chuyện anh, chuyện anh là chuyện em. Chúng ta không nên giấu nhau điều gì.

Em không thể nào giấu anh chuyện gì của em vì em yêu anh thành thật.

— Anh có cảm tưởng là trẻ con, nếu em cứ lo cho những việc mà anh tự lo cũng được.

— Vì em là vợ anh. Anh ngại em đi cái gông của anh à? Anh ơi! Ai cũng mong có cái gông êm dịu đó.

Trần Dũng không thể giận được vì Lệ Kiều khéo léo lắm, chàng nói:

— Nhưng cái gông êm dịu đó hãy để tôi đi một mình lúc ra đường, nếu tôi muốn đi một mình.

— Để người ta thấy em không hạnh phúc, vì chồng mới cưới, vợ phải được chồng đưa đi dạo phố anh ạ!

Anh đi một mình là làm nhục em.

Nhưng anh có đi dạo phố đâu? Anh đi công việc riêng mà?

— Em đi chung với anh.

Trần Dũng thấy nàng luôn luôn thế, chàng chán nản nghĩ thầm: Sao lúc nào nàng cũng đòi theo mình? Xa mình là nàng không chịu nổi ư? Mình ở ngoài vườn, nàng trong nhà, nàng cũng không chịu được, nàng phải ra với mình.

Con người sao lạ quá. Nhưng bây giờ mình phải đi riêng.

Nghĩ vậy, chàng nói:

— Anh ra lệnh em ở nhà, anh đi riêng một mình thôi.

— Anh không thương yêu em à?

— Đi riêng vì công việc không dính dáng chi vào việc yêu thương đối với vợ.

Nếu nói như em, chồng đi riêng là không yêu vợ sao?

— Nhưng chúng ta mới lấy nhau mà anh. Chúng ta có hoàn cảnh khác hơn kẻ khác.

Trần Dũng không còn muốn làm trái ý nàng, chàng lo ngại hai người phải gánh chịu sự buồn phiền khi lễ cưới vừa xong mấy hôm. Như vậy không nên thà vài ba tuần sau, nàng quen với lối sống gia đình rồi sẽ hay.

Nghĩ vậy chàng nói:

— Nếu anh ra lệnh mà em nhứt định đi theo, ta cứ đi chung chứ anh còn biết làm gì bây giờ. Anh luôn luôn để em...

— Anh đừng nói hơn. Trước khi là vợ chồng ta có hứa với nhau như thế mà.

— Anh luôn luôn để sai khiến anh?

Lệ Kiều mỉm cười, nàng nói:

— Em nói đùa thôi chứ em không nên làm anh cảm thấy có vợ là bị ràng buộc. Xin anh tự tiện đi lo việc riêng anh. Khi nào cần em xin anh rủ em đi cùng anh cho vui.

(CÒN TIẾP)

SỐ 64 — TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM của DƯƠNG-HÀ

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XIX

Đứa bé đánh tráo

Suốt cuộc hành trình, chẳng ai nói lời nào.

Đại cảm thấy sung sướng một phần nào. Chàng miên man nghĩ tới phút ôm đứa cháu gái duy nhứt vào lòng.

Còn Hải thì trái hẳn với Đại. Chàng chẳng vui mừng, chẳng chứa hi vọng. Sự thật, một sự nghi ngờ ghê gớm đang nảy mầm trong lòng chàng.

Trong lúc Đại đang nghĩ tới cháu gái, thì người chồng tội lỗi tự hỏi đứa bé mà chàng sắp gặp gỡ đây có phải là con của chàng chăng?

XX

Thảm kịch

Vào giờ đó, một tấn thảm kịch đang diễn ra trong biệt thự mà vợ Tư Bền đang ẩn náu. Chung quanh biệt thự có khu vườn hoa nho nhỏ.

Vợ Tư Bền từ ngày chồng bị giam tới giờ, sống thui thủi một mình trong ngôi nhà hoang vắng với đứa bé gái và một người ở vừa mới thuê. Mỗi ngày hai lần, một ông bác sĩ đến tận nhà chữa bịnh cho con bé Thu Vân. Tội nghiệp, bịnh tình con bé càng ngày càng trầm trọng thêm, không mong gì chữa khỏi.

Vợ Tư Bền là một người đàn bà trạc ba mươi tuổi, khá xinh xắn, còn trẻ, nhưng đã già trước tuổi vì quá lo âu, khổ sở.

Người thiếu phụ đau khổ cúi nhìn đứa bé nằm trong nôi và lầm bầm:

— Con yêu quí của mẹ... con tha thứ cho mẹ... Mẹ vì ham tiền mà bán rẻ con... chịu sống xa lìa con.. Có thể ngày mai, những kẻ xa lạ sẽ đến mang con đi. Mẹ đã mang nặng đẻ đau cho con ra đời. Mẹ yêu con hơn cả yêu thân mẹ. Họ sẽ mang con đi và chẳng bao giờ mẹ còn nhìn được mặt con nữa.

Vợ Tư Bền khóc nức nở. Con bé Thu Vân, mặt xanh như tàu lá, hai mắt thâm quầng nhắm nghiền. Vợ Tư Bền khóc sụt sùi:

— Con ơi... con tha lỗi cho mẹ. Mẹ bằng lòng xa lìa con chỉ vì mẹ muốn con được người ta săn sóc chu đáo, chữa trị cho con lành bịnh...

Đột nhiên, vợ Tư Bền nín bặt. Con bé Thu Vân bỗng ngả đầu sang một bên. Vợ Tư Bền hoảng kinh bế con lên. Nàng kề môi sát mặt con bé. Da mặt con bé lạnh ngắt. Nó đã không còn thở nữa.

Vợ Tư Bền đau đớn khôn cùng. Nàng muốn chết theo con phứt đi cho rồi. Nàng không thể nào sống nổi với cảnh trơ trụi cô đơn: chồng ngồi tù, con mới chết.

Thiếu phụ quỳ sụp xuống cạnh chiếc nôi. Rồi bỗng nhiên, nàng khẽ rùng mình. Nàng có cảm tưởng Thượng Đế cướp mạng sống đứa bé là để trừng trị sự nhẫn tâm bán con của mình. Thiếu phụ tự nguyền rủa mình sao quá yếu hèn nghe theo lời dụ dỗ của chồng để bán con cho những kẻ xa lạ. Thiếu phụ muốn mua chuộc lại tội lỗi tày trời của mình. Nàng sẽ đến tòa án tìm vị thẩm phán và khai hết mọi sự thật. Vợ Tư Bền bán con là hi vọng đứa bé được chữa lành bịnh. Bây giờ, con bé đã chết rồi, nàng còn thiết gì nữa. Mặc dù Vĩnh hứa hẹn lo lắng cho tương lai nàng nhưng hai chữ «tương lai» có nghĩa lý chi đối với nàng nữa.

Vợ Tư Bền ràn rụa nước mắt đăm đăm nhìn xác đứa bé. Thiếu phụ nhứt định trả tiền lại cho Vĩnh. Rồi cuộc đời nàng sẽ ra sao? Nàng không cần nghĩ tới. Có thể ngục tù đang chờ đợi nàng hoặc sự đói rách, khổ cực.

Vợ Tư Bền đang đắm hồn trong những tư tưởng đen tối thì phía trước có tiếng máy xe hơi nổ ròn. Thiếu phụ bước ra cửa sổ và thấy một chiếc xe lộng lẫy vừa đỗ trước hàng rào khu vườn.

Hai người đàn ông và một người đàn bà bước xuống và tiến thẳng vào cửa.

Vợ Tư Bền biết ngay những người khách lạ này đến để tìm đứa bé. Tim đập thình thịch trong lòng ngực thiếu phụ.

Ban nãy, nàng quyết định khai hết mọi sự thật, phơi bày ra ánh sáng mọi âm mưu dối trá. Nàng chấp nhận hết mọi sự hy sinh miễn là nói ra được tiếng nói của lương tâm. Nhưng giờ đây, bỗng dưng nàng do dự, yếu đuối. Nàng nghĩ tới nếu nàng khai rõ sự thật, chắc chắn Vĩnh sẽ không chu cấp nàng tiền bạc và nàng sẽ sống một cuộc đời vất vưởng, đói rách. Nếu nàng im lặng, dù không được hạnh phúc, nàng vẫn sống một cuộc đời nhàn hạ, yên ổn.

Tiền bạc! Sức mạnh của tiền bạc thực là ghê gớm!

Vợ Tư Bền hi sinh cuộc đời mong cứu sống đứa con gái yêu quí. Nhưng bây giờ con bé Thu Vân đã chết, nàng hi sinh được ích lợi gì nữa chứ?

Thế là, quyết định của nàng tiêu tan ngay trong chốc lát.

(CÒN TIẾP)

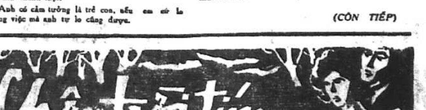

SỐ 12 — Truyện dài của VĂN-QUANG

(Tiếp theo)

—Suốt mười sáu tiếng đồng hồ ở bên nhau mà khi chia tay còn bùi ngùi, còn quyến luyến, còn muốn đòi thêm những giây phút cuối kéo dài như còn thiếu, như sợ không bao giờ còn gặp nhau...

Phi thấy Minh thành thật khi nói những lời ấy, song trong sự thành thật có một chút hèn hèn thế nào. Phi cười hực lên một tiếng ngắn:

— Người đàn bà nào cũng lý tài, đại úy đòi hỏi một người không có lý tài, tôi sợ hơi khó đấy. Ngay cả bọn đàn ông cũng không tránh khỏi cái luật tầm thường đó.

Minh nhìn Phi. Minh cho thằng này hơi ngốc trong chuyện đó, đúng là kiểu công tử chân chỉ. Tuy nhiên, Minh lại nói một câu khác:

— Đồng ý, bỏ ra ngoài chuyện đó, tôi vẫn thấy Thanh xài không vô. Đẹp thì có đẹp nhưng...vô duyên. Tôi kỵ những người đàn bà vô duyên.

Phi xác nhận ý kiến của Minh. Song Phi lơ đãng mỉm cười. Minh nói tiếp:

— Còn Liên, cậu thấy thế nào?

Phi nhún vai:

— Tôi...chưa thấy gì cả. Đại úy nghĩ sao về Liên?

— Đó là người đàn bà không đẹp, nhưng có duyên. Nhất là có cái...kiêu ngạo thầm kín khiến người đàn ông ví nể.

— Tôi cũng thấy như vậy.

Rồi Phi nửa đùa nửa thật giống một đấn nhẹ:

— Nghe nói có một thời kỳ đại úy cũng...thích đi chơi với Liên lắm phải không?

Bộ mặt Minh hơi đỏ lên:

— Ai nói cậu vậy?

— Nghe thiên hạ nói thế thôi.

— Liên phải không?

Phi lắc đầu cười, chàng rút thuốc lá mời Minh rồi nói lảng:

— Hồi này đại úy ít đi chơi?

— Còn cậu thì đi đâu cũng gặp.

— Chớ đại úy tính mỗi lần về Saigòn biết làm gì bây giờ? Đi chơi mãi rồi cũng chán, nhưng chán mà vẫn đi như thường.

Minh gật đầu ra vẻ cảm thông với Phi, chàng trở lại chuyện cũ:

— Thanh với Liên là bạn phải không?

— Bạn nhưng không thân.

— Cậu đi với Liên để trả thù Thanh đã...hành hạ cậu hay sao?

Mặt Phi bừng nóng, chàng không biết Minh đã kiếm cách quật lại chàng hay chỉ là một nhận xét vô tư của người ngoại cuộc. Phi yên lặng nhìn Minh, cái nhìn tỏ vẻ khó chịu, bực bội. Chàng khó chịu không phải vì Minh nói chàng đã bị Thanh hành hạ, bởi đó là một sự thực, Phi không buồn chối cãi. Chàng khó chịu chính vì ý nghĩa thầm kín sau câu nói đó. Chàng muốn người hiểu rằng chàng đi với Liên là vì Liên chứ không vì ai hết.

Phi nói thẳng với Minh:

—Tôi đi với Liên vì thích Liên chứ không phải vì trả thù Thanh. Giữa Thanh và tôi không còn gì cả. Đó là điều Thanh muốn và tôi cũng muốn vậy. Hơn nữa tôi không phải là con nít.

Minh hơi ngạc nhiên về thái độ gay gắt đó của Phi, chàng vỗ tay Phi:

— Làm gì mà công tử để nóng vậy?

— Xin lỗi đại úy, tôi không chịu nổi nếu ai hiểu lầm tôi, nhất là về cuộc sống tình cảm.

Minh tủm tỉm cười:

—Người ta bị hiểu lầm là thường, có gì lạ đâu. Sở dĩ tôi muốn dò hỏi cậu như vậy là để...có dịp nào mình sẽ cùng đi chơi chung với nhau.

Phi hiểu ra ngay ý định của Minh. Sở dĩ Minh dò hỏi như vậy là vì Minh vẫn còn yêu Liên, vẫn muốn tìm một dịp tốt để trở lại với Liên như những ngày nào. Phi thân mật xòe tay ra bắt tay Minh:

— Ô kê! Tôi sẽ mời đại úy, nếu được phép.

Minh lắc đầu:

— Người mời sẽ là tôi trong thứ bảy tuần này.

— Bất cứ lúc nào đại úy muốn.

Bộ mặt Minh tươi rõ hẳn ra, chàng nhảy xe vẫy tay chào Phi rồi bước vào văn phòng. Phi bỗng thấy anh chàng này có vẻ cởi mở dễ chịu chứ không «khó đăm đăm» như chàng thường nghĩ. Phi lại ngả dài người ra nệm xe, khói thuốc xanh bay lên mui xe màu đất.

Giấc ngủ chập chờn đến với Phi, nhưng chỉ được mười lăm phút. Phi lại choàng tỉnh bởi tiếng người vừa ngồi trên nệm xe. Trung tá Lạc đập nhẹ vào mông

— Mình đi chứ cậu? Còn đủ sức lái xe không?

Phi tươi tỉnh vùng dậy:

— Đi đâu thưa trung tá?

— Về tiểu đoàn 10 của cậu, để tôi lái cho một đoạn.

Phi lắc đầu:

— Tôi lái được. Trung tá muốn chạy bao nhiêu cây số một giờ?

—Tùy cậu. Việc khá gấp đấy.

Một niềm vui reo bừng lên trong lòng Phi, chàng mang cái cảm giác nguyên vẹn của một đứa bé học trò đi xa lâu ngày mới được về thăm quê mẹ lần thứ nhất. Phi nhớ từ con đường lên đồi thoai thoải lối dẫn vào cổng tiểu đoàn. Hai bên đường là những khóm cây hoang, có những ngày cuối mùa đông hoa các đại nở vàng như lá thiên đàng. Hoa các đại sực nhớ tới một cái tết ấm cúng bên gia đình, nhưng hồi đó Phi thấy cái tết ở đơn vị còn nhiều thi vị hơn ở gia đình. Cái tâm trạng vui say bên những người bạn đồng đội vào chiều ba mươi tết, mỗi người mang một tâm sự riêng tư để rồi hòa hợp thành một cái tâm sự chung nửa buồn thảm, nửa sung sướng vừa chán chường vừa đắm đuối tạo thành, một không khí đặc biệt.

(CÒN TIẾP)

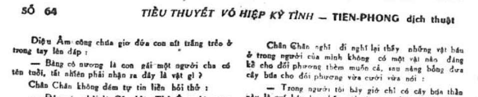

SỐ 64 — TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIÊN-PHONG dịch thuật

(Tiếp theo)

Nghe xong, Thanh Phong liền lắc đầu và nói:

— Sao Chân muội lại ca một bài buồn bã đến thế?

HỒI THỨ MƯỜI SÁU.

Bên lề sinh tử.

Chân Chân lại ca một bản khác, nhưng vì nàng lo âu quá, định ca một bản vui, nhưng rút cục vẫn ca một bản buồn.

Thanh Phong liền nói:

— Bản này vẫn buồn lắm. Có phải hiền muội thấy tôi sắp chết nên mới đau lòng mà ca toàn bản buồn như vậy phải không?

Chân Chân không dám nói sự thực cho Thanh-Phong hay, đành phải gượng ép mà ca một bài ca vui cho chàng nghe. Đang lúc ấy từ đằng xa bỗng có tiếng dã thú kêu gào vọng vào, nàng liền điểm vào yếu huyệt ngủ của Thanh Phong, rồi từ từ đi ra ngoài động xem xét, tay phải nàng cầm lấy cây búa Thần, tay trái cầm ba mũi Hồng Tuyến Kim Trâm.

Nàng vừa ra tới ngoài cửa động đã thấy cách đó chừng ba trượng có bốn con gấu đang khiêng một cái kiệu có một thiếu phụ mặt mũi xinh tươi, mặc quần áo cung nữ, châu báu đầy người. Bốn con gấu kia thở hồng hộc, hình như vừa ở từ xa tới vậy.

Chân Chân đã nhận ra người thiếu phụ xinh đẹp kia chính là Diệu Âm Công chúa.

Chân Chân chú ý nhất đứa nhỏ cao hơn thước đang nằm ở trong tay của Diệu Âm Công chúa.

Thì ra đứa con nít đó không phải là người mà lại là Hà Thủ Ô nghìn năm.

Diệu Âm công chúa vừa cười với Chân Chân vừa nói:

— Từ khi ở Ô Mông cách biệt tới giờ, chúng ta lại được tái ngộ ở đây, chắc là Băng Chân Chân ngạc nhiên lắm phải không?

Chân Chân thông minh vô cùng, nghe thấy lời nói của Công chúa biết ngay là công chúa tìm đến đây thăm mình liền hỏi:

— Nghe lời nói của Công chúa thì có phải là Công Chúa đặc biệt tới đây để thăm Chân Chân đấy không?

Diệu Âm Công Chúa vừa cười vừa đáp:

— Băng cô nương với Cố Thanh Phong ác chiến với Quần ma rồi ngộ hiểm ở trong Âm Phong Giáp, đã có người báo cho tôi hay nên tôi không quản ngại nghìn dặm xa xôi tới đây đấy.

Chân Chân hoài nghi vô cùng vội hỏi:

— Việc này đã qua rồi, công chúa cho không quản người xa lấy làm phải nữa.

Diệu Âm công chúa giơ đứa con nít trắng trẻo ở trong tay lên đáp:

— Băng cô nương là con gái một người cha có tên tuổi, tất nhiên phải nhận ra đây là vật gì?

Chân Chân không dám tự tin liền hỏi thử:

— Đây có phải là Củ Hà Thủ Ô nghìn năm đã ý không?

Diệu Âm Công chúa gật đầu đáp:

— Tôi không quản ngại đường sá xa xăm đến đây cũng chỉ vì Cố Thanh Phong; có lẽ cô nương đang cần thứ thuốc thánh này linh nghiệm hơn cả Linh Chi nữa phải không?

Chân Chân nghe nói giật mình đến thoắt một cái, nàng không dám tin là sự thực, nàng liền hỏi lại Diệu Âm công chúa rằng:

— Công chúa chịu tặng cho tôi cây thuốc thánh hẳn thế có thể làm cho người ta trẻ và có thể làm cho người ta khỏi tử hồi sinh này phải không?

— Năm nọ, vì một cơ hội hãn hữu mà tôi được hai củ Hà Thủ Ô thành hình này, tôi uống một củ để cho trẻ lâu, còn một củ này tôi cất dấu đã lâu không cho ai biết, nhưng nếu Băng cô nương cần tới thì tôi tin tặng cho cô nương cũng không sao.

Chân Chân nghe nói mừng rỡ vô cùng, đang định cám ơn thì bỗng nghĩ ra một việc gì, liền nhìn thẳng vào mặt Diệu Âm công chúa lắc đầu nói:

— Chân Chân tôi với công chúa xưa nay không có thâm giao gì cả, sao bỗng dưng hôm nay công chúa lại chịu tặng cho tôi một vật quí báu hãn hữu này như thế?

— Băng cô nương thông minh thật, năm xưa lúc tôi lấy được Hà Thủ Ô này đã trải qua một cuộc nguy hiểm không thể tưởng tượng được, tất nhiên tôi không khi nào chịu biếu cho người một cách dễ dàng như thế, vì vậy tôi muốn có một điều kiện nho nhỏ kèm theo.

Chân Chân vội hỏi:

— Điều kiện gì thế, xin công chúa cứ việc nói ra.

— Tôi muốn có một việc buôn bán, bắt chước người xưa lấy hàng đổi hàng.

Chân Chân nghĩ đi nghĩ lại thấy những vật báu ở trong người của mình không có một vật nào đáng kể cho đối phương thèm muốn cả, sau nàng bỗng đưa cây búa cho đối phương vừa cười vừa nói:

— Trong người tôi bây giờ chỉ có cây búa thần này là quí báu hơn hết, tôi xin trao đổi củ Hà Thủ Ô Nghìn năm của công chúa.

Diệu Âm công chúa cầm cây búa thần lên xem đi xem lại một hồi rồi mỉm cười hỏi lại:

— Cây búa thần này quí báu thật, vì tôi đã được thấy nó phá núi ở Cửu Hồi Cốc rồi nhưng vật này là một trong tam bảo của cha cô, cô nương làm gì có quyền tự chủ được.

Chân Chân thấy Diệu Âm công chúa nói rất phải, cha mình coi cây búa thần này rất quí báu, nếu bây giờ mình tặng cho người thì thế nào cũng sẽ bị cha trách mắng, nhưng nàng nghĩ lại Thanh Phong đang đau nặng sắp chết tới nơi nên nàng đánh nghiến răng trả lời rằng:

— Công chúa cứ yên tâm, cha tôi tuy quí cây búa thần này thật, nhưng dù sao cũng không quí bằng đứa con gái duy nhất của ông. Chân Chân tôi lấy tính mạng và danh dự ra mà bảo đảm với công chúa, công chúa cứ yên tâm.

Diệu Âm công chúa cứ mỉm cười nói tiếp:

— Băng Chân Chân hiểu lầm rồi, vật mà tôi muốn đổi không phải là cái búa thần này đâu.

Chân Chân tưởng lầm đối phương hiềm ít, lại nghĩ ngợi giây lát lại cau mày nói tiếp:

— Thôi vậy, ngoài búa thần ra tôi lại thêm vật phòng thân của tôi là Bích Vân Y (cái áo Bích Vân) chẳng hay công chúa có bằng lòng hay không?

Công chúa lại lắc đầu nói:

— Hai vật này giá trị quá cao, tôi đâu dám đòi quá đáng như thế?

Chân Chân liền ngạc nhiên hỏi:

— Vậy công chúa muốn đổi lấy vật gì?

— Lúc này Cố Thanh Phong đang sắp chết đến nơi, cần củ Hà Thủ Ô này của tôi để cứu chữa, nếu tôi mưu đoạt vật báu này thì tôi sẽ mang tiếng là thừa nguy bắt chẹt, cho nên tôi chỉ muốn đổi có một tờ giấy thôi.

— Công chúa muốn đổi vật báu này, lấy một tờ giấy ư?

— Phải, tôi chỉ muốn đổi lấy một tờ giấy không có giá trị gì hết, chứ không phải là Kiếm Khuyết hay Quyền Phổ gì cả.

— Xin công chúa làm ơn giải thích rõ ràng hơn cho tôi được hay.

— Tôi chỉ cần Cố Thanh Phong viết cho tôi một tờ giấy là lúc trong bệnh sắp chết tới nơi được tôi cứu chữa cho, có thế thôi.

Thoạt tiên Chân Chân tưởng Diệu Âm Công chúa có quỷ kế gì, nhưng sau nàng nghĩ lại thấy bên trong cũng không có gian kế gì hết, nhiều lắm sau này Thanh Phong chỉ cần báo đền lại, thế thôi. Nên nàng gật đầu đáp:

— Tờ giấy thừa nhận câu chuyện ngày hôm nay do tôi viết hộ được không?

— Tốt hơn hết thì để cho Thanh Phong tự viết lấy.

Chân Chân vừa cau mày lại thì công chúa vừa cười vừa nói tiếp:

— Việc này không phải là tôi không tin cô nương đâu, việc cần yếu nhất là phải chữa cho Thanh Phong khỏi bệnh trước rồi hãy viết sau, vì nhỡ mà Thanh Phong không khỏi thì sao?

Nói xong, nàng cầm củ Hà Thủ Ô thành hình đó đưa cho Chân Chân và nói tiếp:

— Củ Hà Thủ Ô này linh nghiệm lắm, chỉ cần nửa củ cũng đủ chữa cho Thanh Phong khỏi bệnh rồi, còn nửa củ thì cô nương hãy uống đi để mình được trẻ đẹp mãi mãi.

Chân Chân đỡ lấy củ Hà Thủ Ô mừng rỡ đến tay run lẩy bẩy và nói:

— Xin Công chúa đứng đợi chờ ở ngoài cửa động, hễ có kiến hiệu thì Chân Chân sẽ đưa ra vật mà Công chúa cần ngay.

Vừa nói xong, nàng đã quay người đi vào, Diệu Âm công chúa vội nói với theo:

— Cô nương hãy khoan, ở trong hang núi này thì làm sao mà kiếm được viết, mực?

Chân Chân nghe nói ngạc nhiên, công chúa mỉm cười đưa một cái bút vẽ lông mày và một tờ giấy trắng. Chân Chân đỡ lấy giấy bút rồi quay mình đi vào trong hang động luôn.

Nàng vừa đi vừa nghĩ thầm:

«Diệu Âm công Chúa là một trong Song Quái ở Miêu Cương và lại ở ngàn dặm xa xôi tới đây, sao nàng lại biết rõ việc tao ngộ của ta với Thanh Phong như thế và lại còn mang thuốc chữa bệnh cho Thanh Phong nữa như thế? Thực là chu đáo vô cùng.

(CÒN TIẾP)

DIỄN-ĐÀN

PHẢI DỌN CHỖ CHO THẾ HỆ TRẺ ĐANG LÊN!

II—Các biến-cố dồn-dập ném dân-tộc vào một cơn lốc : do một ý-thức-hệ lỏng lẻo mơ-hồ của các nước tự do, và một ý thức hệ chặt chẽ, độc đoán của những người Mác-xít — Lê-ni-nit.

- Lớp đàn anh lãnh đạo Việt-Nam
- Ý thức hệ của những người khiếp nhược, hèn nhác, lười làm, lười nghĩ.
- Ý thức hệ của những người độc đoán phản tiến bộ.
- Hai trăm thanh niên ngã gục mỗi ngày.

Bài của NGUYỄN-HỮU-THÁI

Lớp đàn anh lãnh đạo Việt Nam

DÂN tộc Việt Nam có một truyền thống chống lại nô lệ, luôn luôn tìm kiếm một lý tưởng dân tộc độc lập phú cường làm nền tảng cho văn hóa và chính trị.

Với hiện tại, thế hệ thế hệ đàn anh đã tự xưng giải phóng dân tộc và hiện đang nắm giữ trong tay guồng máy chính quyền cả hai miền, thế hệ này thật ra đã thực hiện nổi sự tự cường của dân tộc chưa? Thật bi quan! Họ đã rơi từ giai đoạn nô lệ này vào giai đoạn nô lệ khác. Họ chưa thực hiện nổi sự chỗi dậy thực sự của dân tộc.

Thế hệ đàn anh hoặc hây còn triền miên tạm bợ trong cái « Thanh bình Pháp thuộc » (Paix Française) (1) tiền chiến, hay là nhóm người mất cả tin tưởng vào tương lai, đám nô lệ ngoại bang, hay là đám người còn thiển cận say sưa trong ý thức hệ Mác-Lê. Không ít thì nhiều, những người lãnh đạo miền Nam cũng có một quá khứ liên hệ đến chế độ Pháp thuộc, chế độ cũ. Chính họ là trở lực lớn lao cản trở sự sụp đổ của chế độ cũ và đang trở thành một mối nguy hiểm thực sự cho sự trưởng thành của chế độ mới.

Thành phần điều khiển miền Nam phần là con đẻ của những lớp người đã biết khôn khéo, cúi luồn hèn hạ để sống sót lại sau bao lần tận diệt lớp trí thức ái quốc miền Nam dưới thời Pháp, Cộng sản độ tam, triều ông Diệm. Chính con cái họ đang điều khiển mọi sinh hoạt công, tư tại miền đất này. Con cái những người ái quốc giỏi lắm chỉ giữ những vai trò thừa hành vì không được giáo dục đến nơi đến chốn, vì phải chạy đôn chạy đáo lo bát gạo hàng ngày. Thử hỏi hiện tại, trong các bạn và tôi, những ai được đi ra ngoại quốc du học, hình thần học hành đến nơi đến chốn, nếu không phải là bọn con ông cháu cha, công thần bao chế độ phản dân, phản tiến bộ, bọn nhà giàu làm tiền trên xương máu dân tộc.

Ý thức hệ của những người khiếp nhược, hèn nhát, lười làm lười nghĩ

Trong lúc tiền đồ dân tộc đang nghiêng ngửa, giữa lúc hoang mang, chộn rộn, nghi ngờ, phóng túng trong xã hội đã lên đến mức độ chưa từng thấy trong lịch sử, quần chúng cần lao, đám thanh niên đã kêu gào thảm thiết đòi quyền sống, quyền làm người nóng lòng muốn đem toàn tâm toàn lực để cứu vãn tình thế hầu như không còn cơ cứu vãn.

Song mọi thiện chí đã vấp, thanh niên cũng đã vấp, đã đau khổ trước sự thiếu sáng kiến, thiếu can đảm của lớp đàn anh cố tình muốn che dấu sự bất lực của mình dưới những hình thức chẳng cho dấu được ai : khiếp nhược mà lại bảo là khôn ngoan, lười làm lười nghĩ mà lại bảo chẳng nên hấp tấp vội vàng, lừa bịp mà lại cho là chính trị cao, luồn cúi nịnh bợ mà lại bảo là biết sống theo thời thế.

Mà nguy hại thật khi chính những người này là những cán bộ cho cái ý thức hệ mà họ rêu rao là tự do, dân chủ trong khi chính bản thân họ đã hành động trái ngược lại cái gì họ rêu rao, và họ chẳng có mảy may tin tưởng nào vào những ý tưởng mơ hồ, lỏng lẻo, du nhập mà chưa biết làm cho thích ứng với hoàn cảnh. Lớp đàn anh ấy nên biết là bọn đàn em của họ đã quá chán ghét cái chủ nghĩa cha chú, không ưa các thủ đoạn lừa bịp, chán ghét tinh thần máy móc này rồi, và mong mỏi một cuộc thay đổi lớn, một cuộc cách mạng ý thức hệ thực sự đặt căn bản trên tinh thần trung trực, tinh thần phương pháp.

Ý thức hệ của những người độc đoán, phản tiến bộ

Những con người Mác Lê quá khích tại Việt Nam vẫn tự cho mình có vai trò xây dựng cuộc cách mạng xã hội khoa học.

Cận sử trong 20 năm qua phủ nhận điều đó. Thế độc lập tất nhiên của mọi quốc gia trong thế giới ngày nay trước sau gì cũng đến với nước nhà. Vì sao phải hy sinh đến bấy nhiêu xương máu mới tạm thu về một nửa phần đất quốc gia và bây giờ đang còn làm thảm cảnh chiến tranh tại miền Nam này nữa.

Cuộc cách mạng nửa chừng tại Việt Nam do nhóm người Xít-ta-li-nít lãnh đạo đã phải hy sinh đến mấy triệu đồng bào và cuộc đổ máu đang tiếp diễn. Vì sao máu phải chảy nhiều đến thế ?

Máu thanh niên đã đổ quá nhiều, và còn tiếp tục đổ, một phần do sự bất lực của lãnh đạo miền Nam, nhưng cũng chính là trách nhiệm của đám người độc đoán, với tinh thần phe đảng nô lệ thi hành đường lối đổ máu của tập đoàn Mác xít Lê ni nit.

Ai trách nhiệm các lượt thanh trừng lớp trí thức ưu tú Việt Nam năm 1945, suốt cả thời gian kháng chiến, và với cuộc chiến đấu gọi là giải phóng hiện tại ? Ai đã biến giải đất hiền hòa miền Nam này thành nơi thù hận, nơi thí nghiệm vô khí, chiến thuật của hai ý thức hệ đối nghịch ?

Trong khi mọi dân tộc vừa được giải phóng đang dốc cả sinh lực dồi dào nhất của họ, lớp thanh niên ưu tú vào những công cuộc xây dựng cụ thể, thì tại đây giới lãnh đạo Mác Lê đã đưa lớp thanh niên Việt Nam vào lò sát sanh.

Trong khi thế hệ trẻ thế giới đang đi xây dựng hòa bình, tìm tòi phát minh khoa học, kỹ thuật, viễn tượng tươi sáng tương lai nhân loại, thì tại đây thanh niên ta tập oán thù, tập xử dụng võ khí bắn giết nhau.

Ai chịu trách nhiệm nặng nề trước lịch sử về sự phung phí nhân lực này. Những người Cộng sản Việt Nam phản khoa học, phản tiến bộ phải trả lời trước quốc dân và lịch sử hành động của họ.

Hai trăm thanh niên ngã gục mỗi ngày !

Chiến tranh lại trở nên ác liệt hơn. Việt Nam hiện tại là nơi độc nhất trên hoàn cầu mà thần chết đang hoành hành ghê gớm. Việt Nam đang xoay mình trong một cơn lốc do hai ý thức hệ tạo nên : một là ý thức hệ lỏng lẻo mơ hồ của những người « tự do » với những khối bạc khổng lồ, trang bị tối tân và các cán bộ chưa kịp xác tín những gì mình đang tranh đấu, bảo vệ và một ý thức hệ chặt chẽ, độc đoán những Mác xít Lê ni nít, đầy căm thù, quá khích. Hai ý thức hệ giúp nhau về tạo nên cuộc nội chiến. Trong rừng, trong thôn ấp người ta bắn giết nhau, đau đớn nom nhau như kẻ thù, mặc dù trong thâm tâm họ vẫn mến yêu nhau. Đó là một thực trạng bi đát mà người Việt Nam yêu nước nào cũng phải chú ý hầu tìm giải pháp chấm dứt ngay cuộc chiến tranh này.

Hai mươi năm cách mạng giải phóng chiến tranh đã đem lợi lợi cụ thể gì cho dân tộc chưa ? hay mới chỉ đem đến cho các thế hệ thanh niên những võ khí hữu hiệu hơn để tiêu diệt mau chóng hơn.

Những nhà lãnh đạo Việt Nam làm sao trả lời trước lịch sử về cái băng hoại máu thịt của 200 thanh niên mỗi ngày trên khắp giải đất này. Hai trăm thanh niên đủ khả năng, xây dựng một nước Việt Nam phú cường mà không phải dẹp bỏ nhân phẩm, sự kiểm soát nghiêm khắc mọi tư tưởng và hành động ; mà để xây dựng một quốc gia phú cường vững vàng với những thể chế riêng của một nước độc lập xây dựng bằng công nghiệp và lòng hy sinh của lớp trai trẻ.

Phải có những giải pháp chính trị, kinh tế, xã hội như thế nào để giải quyết vấn đề Việt Nam.

Những tỷ Mỹ kim thêm bớt không đem lại một giải pháp thỏa đáng vào. Những người quân nhân thuần túy không phải là những cán bộ bình định trong cuộc chiến tranh tâm lý, xã hội này.

Thanh niên vẫn tiếp tục đổ máu, cách mạng vẫn lừng khừng nằm lại đó

Ai trách nhiệm về giai đoạn đẫm máu trước lịch sử dân tộc này ?

---

(1) Giai đoạn mà nền cai trị Pháp có vẻ ổn định với một thời gian thanh bình khá dài tiền chiến.

chị em bạn gái

MUA CAO HỔ CỐT

Cao hổ cốt có được tính chữa những bệnh đau xương nhức mỏi của các cụ già rất hiệu nghiệm. Chị em nếu có dịp mua cao hổ cốt để biếu cha mẹ già hoặc người thân quyến, có thể căn cứ vào mấy nhận xét sau đây sẽ khỏi bị mua lầm phải cao giả (vì cao hổ cốt quý và hiếm, nên người ta hay pha thêm các chất khác, như nấu thêm xương báo, pha thêm cao hạc hơn v.v...)

Cao hổ cốt thứ thật lúc nào cũng mềm như nhựa rải đường, chứ không cứng ngắc.

Khi ngâm vào rượu, cao hổ cốt tiết ra chất nhờ nhờ trắng trắng như nước kê đìa.

Loại cao ngâm vào rượu thấy đen sì là cao giả. Nếu thấy hơi đùng đục máu nâu là cao pha phách thêm thứ khác. Nếu pha thêm cao ban long, cao sẽ rắn.

THƠ

VỞ MỘNG

Thế là hết bao nhiêu mộng ước
Đã từ lâu cố gắng đắp xây
Bằng cả chân tình lẫn ước mơ
Mà nay đành để cho tan vỡ

°°°

Có những đêm dài ngồi mộng mơ
Mơ màng : đôi mắt màu nâu ếp
Đôi môi mọng ướt như nho tươi
Bộ mặt trong sáng như trăng rằm

°°°

Hôm nay, tôi trăng trong cư xá
Cầm tay em, thủ thỉ tâm tình
Người yêu tôi hững hờ từ chối
Bảo rằng : em đã có người yêu !

°°°

Trời ơi ! thực tại quá đắng cay
Thôi nhé từ nay hết đợi chờ
Thần tượng của tôi đã quên tôi
Quên thanh bần để mộng sa hoa

THƯƠNG HOÀI THANH

Hộp thư

— Bạn TRẦN MINH PHÁT : Bạn có bức thư để tại tòa soạn. Vì không biết địa chỉ nên không chuyển được. Mời bạn lại lấy thư.

— Bạn B.H : Đã nhận được thư và bài. Đang xem.

HAI MƯƠI NĂM TRƯỚC ĐÂY, NGÀY D 6-6-1944

MỘT NGÀY HỎA-NGỤC Ở BỜ-BIỂN NƯỚC PHÁP

Trong lịch sử chiến tranh, trận Đồng Minh phản công lên đất Pháp để tiêu diệt Đức quốc Xã là trận đánh lớn lao nhất từ xưa đến nay.

Bài dịch đăng sau đây là của Tướng Mỹ Omar N. Bradley, đích thân chỉ huy cuộc đổ bộ, kể lại những biến chuyển của trận đánh cùng, những nỗi lo âu, hy vọng của cấp chỉ huy.

(tiếp theo)

Những sự lo âu của tôi về thời tiết, trong ngày quân đội Đồng Minh đổ bộ lên đất Pháp, sau này tôi mới hiểu là không có lý do vững chắc.

Tôi thán phục đại tướng tổng chỉ huy cuộc đổ bộ là Eisenhower cứ ra lệnh tiến hành cuộc hành binh mặc dầu điều kiện thời tiết không được thuận lợi cho lắm. Thật là một quyết định dũng cảm, đã chuyển xoay cục diện cuộc chiến tranh này, chuyển hẳn giòng lịch sử.

Vì gió bão lớn, vì sương mù dày đặc nên phi cơ của Đồng Minh bắn phá phần lớn đều không trúng đích. Tuy nhiên sự bắn trật đó, sau này tôi mới biết, gây sự thiệt hại cho Đức quốc xã, nhiều hơn là tôi tưởng.

Thắng lợi đầu tiên

Đức quốc xã thiết lập hệ thống phòng thủ ở miền bờ biển Normandie một cách rất đặc biệt. Bao nhiêu những hải phòng hạm, họ tập trung hết để phòng thủ ở hải cảng. Các đèn quan sát miền biển trong đêm tối, đều được đặt hết ở trên bờ. Vì vậy khi quân đội Đồng Minh tiến sát vào miền bờ biển Normandie Đức quốc xã vẫn không hề hay biết.

Như vậy chúng ta hiểu rằng : chính thời tiết xấu, chính sương mù dày đặc đã là một bức màn che dấu sự điều động quân đội của Đồng Minh.

Đức quốc xã không thể quan sát thấy quân đội Đồng Minh tiến vào miền bờ biển. Không những vậy họ cũng còn không thể ngờ được rằng, Đồng Minh dám mở cuộc đổ bộ trong một hoàn cảnh thời tiết bất lợi như vậy.

Thắng lợi đầu tiên của Đồng Minh là đánh một đoàn bất ngờ vào cân não của Đức quốc xã.

Nếu vì hoàn cảnh thời tiết xấu mà đại tướng Eisenhower hoãn cuộc đổ bộ, thì Đồng Minh phải chờ đợi ít ra là hai tuần lễ nữa, thời tiết mới được thuận lợi cho cuộc đổ bộ hơn.

Nửa tháng chờ đợi, như vậy có nghĩa lại phải tiếp tế nhiên liệu cho cả một hạm đội, phải canh chừng gần hai trăm ngàn người giữ bí mật về cuộc đổ bộ, khỏi bị tiết lộ đến tai gián điệp Đức.

Nếu chờ đợi nửa tháng nữa, quân đội Đồng Minh lại sẽ vấp phải một trận bão lớn nhất từ hai mươi năm nay diễn ra ở eo biển giữa Anh và bờ biển nước Pháp. Và như vậy cuộc đổ bộ có lẽ lại phải trì hoãn tới tận tháng bảy, và khi đó công cuộc tiếp tế sẽ vấp phải rất nhiều sự khó khăn.

Nhưng mối nguy cơ hơn cả là trong thời gian Đồng Minh trì hoãn cuộc đổ bộ lên bờ biển nước Pháp thì Đức quốc xã có cơ hội hoàn thiện và chế tạo thêm thứ võ khí khủng khiếp của họ là bom bay V1.

Tôi tự hỏi nếu Đức quốc xã có sẵn trong kho vũ khí một số bom bay V1 và nếu Đức quốc xã phóng số bom đó tới tàn phá những địa điểm tập trung lực lượng đổ bộ của Đồng Minh ở Anh Quốc, thì tình hình sẽ sao ? Có lẽ cuộc cuộc chiến tranh này sẽ còn kéo dài hơn nữa, và Đồng Minh còn vấp phải không biết bao nhiêu những sự khó khăn sẽ xảy ra.

Trong trận đổ bộ lên bờ biển nước Pháp, hai sư đoàn nhảy dù của Đồng Minh ở đợt tấn công đầu tiên là sư đoàn 82 thuộc quyền chỉ huy của tướng Ridgway và sư đoàn 101 thuộc quyền chỉ huy của tướng Maxwell Taylor.

Như trên đã nói vì thời tiết xấu có nhiều sương mù và nhiều mây nên lực lượng oanh tạc của hai sư đoàn đó hoạt động phần lớn không trúng đích. Hơn nữa cũng vì thời tiết xấu nên không lực đó hoạt động rã rời rạc, phân tán trên một khoảng duyên hải rất rộng lớn.

(Còn tiếp)

Cười thầm

QUẢNG CÁO

Trong mục quảng cáo chiếu bóng của một tờ báo nọ, người ta đọc thấy như sau :

« Ngựa thần năm chân. Một phim trinh thám, ái tình, hoạt động, phiêu lưu, mạo hiểm, khoa học, lịch sử, thần thoại, dã sử, tình cảm, kiếm hiệp, tâm lý, xã hội, hài kịch, bài hước ca vũ nhạc Ấn độ.

THẮC MẮC . KHIẾU NẠI

Về nguyện vọng của 700 gia đình xe lôi, xe gắn máy Vĩnh - Long

Kính Thưa Ông Chủ-Nhiệm,

Chúng tôi là nhóm Công nhân tài xế xe lôi nghèo trong tỉnh Vĩnh Long (700 Anh em) thuộc các Phân Bộ 1, 2, 3, 4. Châu thành và các quận, nằm trong Nghiệp Đoàn Vận Tải Tỉnh Vĩnh Long, trong hệ thống của T.L.Đ.L.C.V.N

Xin chân thành ghi ơn ông Chủ nhiệm và Quí đặc phái viên của Quí Báo, nhân ngày 1-6-1964, chúng tôi có đồng thanh quyết nghị xin giảm lộ phí xét xe sụt xuống 15đ như tỉnh PHONG DINH, thay vì 50đ tỉnh VĨNH LONG đã áp dụng (mỗi tam cá nguyệt).

Nguyện vọng này, vừa thấu tai đến Trung Tá NGUYỄN KHẮC TUẤN, đương kim Tỉnh Trưởng VĨNH LONG. Trung Tá rất thông cảm hoàn cảnh nghèo của chúng tôi, đã chấp thuận sụt còn 15đ mà hiện nay chúng tôi đã được đặc ân Trung tá, và Quý Ty Công Chánh cũng sốt sắng giúp đỡ xét xe cho mỗi anh em, chúng có cảm tình nồng nhiệt, chứng tỏ tinh thần Dân Quân Chánh cùng nhau nhứt trí xây dựng, ảnh hưởng không nhỏ cho Chánh thể Cách Mạng do Hội Đồng Quân Nhân lãnh đạo hiện tại.

Chúng tôi, xin chân thành ghi ơn ông Chủ nhiệm và xác nhận sự giúp đỡ của Trung tá Nguyễn khắc Tuấn. Chính Trung tá kiếm chứng tôi bản huyện tỏ ra tinh thần vì dân, không nại khó nhọc, mà Trung tá đã thể hiện.

Sau khi nghe cấp Đại diện của chúng tôi là bạn Nguyễn văn Sử cho biết sự chân thành giúp đỡ của Trung tá Tỉnh Trưởng kiếm Anh em, Anh em bao chung quanh, tỏ ra lòng hân hoan hớn hở, nên chúng tôi không biết nói chi nhiều hơn, chỉ gởi thư này đến Quí Báo, và xin chân thành biết ơn Ông Chủ nhiệm, mà sự kiện hiện nay tình nhà chúng tôi, Trung Tá Tỉnh Trưởng còn cứu xét giúp đỡ thêm như sau :

1) Trung Tá tìm biện pháp hữu sản hóa cho công nhân tài xế xe lôi nghèo (đáng nghiên cứu).

2) Tìm biện pháp dung hòa về thuế hoa chi của Nhà thầu. (Vì thuế này Ty Cảnh Sát thâu, và nhà thầu cũng thâu, cùng 1 sắc thuế).

Vì hoàn cảnh của 1 tổ chức nghèo, không biết nói chi nhiều hơn, chúng tôi sẽ hứa với Quí Báo là những độc giả chân thành của Quí Báo, kính mong Quí Báo niệm tình sự đáp ơn của chúng tôi.

Kính chúc Ông Chủ Nhiệm và Quí Báo được nhiều sức khoẻ, để phục vụ nhân dân, và tiến mạnh trên ngòn dân.

Trân trọng Kính chào ông Chủ Nhiệm.

Nay Kính Thư.

TÌM VIỆC

— Nam Sinh Viên Văn Khoa (Tú Tài ban B) theo Sư Phạm 2 năm, muốn du lịch trong dịp hè bằng cách kèm từ độ tam trở xuống (bậc Tiểu học càng tốt) điều kiện ăn ở và chi phí vặt... biên thư cho Tài 72/1 Minh Phụng Sàigòn.

MÁCH GIÚP

—Quý bạn Hoàng thị Yến, Phan thanh Hà, H. L. Cường, Ô. An, Nguyễn văn Ngạc (Sàigòn) Đỗ Thành, Thanh An (Phú Nhuận) Lê Dũng (Chợ Lớn).

Không trúng.

—Ông Y.V. (Sàigòn).

a, b) Không trúng.

c) Nếu mua một chiếc để dùng thì khỏi bị thuế. Kì không nên mua radio, phải khai rắc rối lắm.

—Ông L.H.M. (Saigon)

a) Chưa thấy kết quả.

b) Cũng đúng một phần nào. Tăng độc giả.

c) Không, chỉ cổ tuyển...lính thôi.

— Bạn KIM DUNG (Chợ Lớn), TỪ CHẤN THƯỢNG (Long-Xuyên), N. DOÃN (Gò Vấp).

Chưa có kết quả.

— Bạn THANH TÙNG (Sàigòn).

a) Được hoãn dịch.

b) Không trúng.

— Bạn HUỲNH (Sàigòn)

a) Không.

b) Phải khai lại đã điều chỉnh tình trạng, vì bây giờ nếu gặp nhập ngũ, bạn sẽ được vô Thủ Đức.

c) Đã chuyển sang mục Tìm Việc

GIA-ĐÌNH LY LY

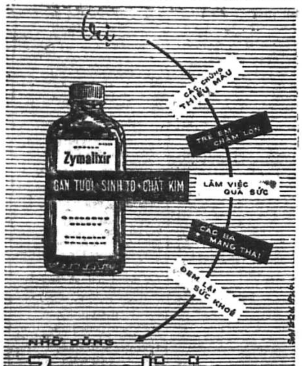

ĐAU GAN, RUỘT, BAO TỬ

Tim yếu, thận suy, mất ngủ, mồ hôi chân tay, mộng mị, di tinh, tảo dây, phổi yếu, ho suyễn, kinh nguyệt không đều, xích bạch đới hạ, đến nơi xem mạch điều trị sẽ được mau lành.

Nhà thuốc **BƯỚM-VÀNG**

Lâu năm kinh nghiệm, trước ở Hải phòng nay ở : 19-b đường Ngô-tùng-Châu — SAIGON (số 644 — 11-1-63)

HEPACHAUT

VIỆN BÀO CHẾ: **HADZER**

Nước cốt lá ARTICHAUT
Nước cốt GAN BÒ TƯƠI
SINH-TỐ B12
SINH-TỐ B1
SINH-TỐ B2
SINH-TỐ B6
SINH-TỐ PP
SINH-TỐ D2

YẾU GAN, NÓNG GAN
GẦY ỐM, MẤT NGỦ
MỤN Ở MẶT
NGỨA MỀ ĐAY
THIẾU MÁU
LAO LỰC
TÁO BÓN
DƯỠNG THAI
MỎI MỆT

Bạch Đái NHÀNH MAI

Huyết trắng ra nhiều, người gầy ốm xanh xao, mỏi mệt, hãy uống thuốc BẠCH ĐÁI và TỬ CUNG hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai, 24 Trần Khát Chân (gần chợ Tân Định). BYT.594-18-12-63.

Thuốc Dản HIỆU CON RẮN

TRỊ : Ghẻ, nhọt, tức ngực, bạch đàm, sưng, trặc, nhức đầu, đạp dinh, nước ăn chân và các thứ bệnh ngoài da. Các tiệm thuốc bắc đều có bán, Saigon do Nhành Mai 24 Trần khắt Chân, (gần chợ Tân Định). K.N.BYT số 586 ngày 20-11-63.

Đau Bao Tử, Đau Ruột, Đau Bụng kinh niên

UỐNG

DƯỠNG TỲ HOÀN

— ÔNG TIÊN —

CẦN CHO NGƯỜI :

Ăn uống không tiêu, no hơi sình ruột, ợ chua

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt Sàigòn 228, Lê thánh Tôn

Nhà thuốc ÔNG TIÊN Phú Lâm — CHOLON

KNBYT số 519 Ngày 20-11-63

HO, Bổ phế linh đơn Thụy Lâm loại A.

Trị : Các chứng ho lâu, nhiều đàm, ho cảm, ho đàm, ho gió, yếu phổi, rang ngực, tự nhiên sút cân.

Bạch-Đới

hoàn Thụy - Lâm

TRỊ : Cứng đầu côn, ngứa cửa mình, ra huyết trắng (các tiệm thuốc Bắc đều có bán)

Nhà thuốc THỤY - LÂM 191 Gia Long — Saigon [illegible]

Tờ báo mỗi ngày của các em

Mai Bê Bi

Các em tìm hiểu

Có tích giáo dục nhi đồng

NÀNG MƯỜI

V.T. kể

(Tiếp theo)

Quan Thái Sư ngồi kế bên vua, tâu rằng một lời đã hứa thì dù có quý đến mấy cũng không thể tiếc được. Người quân tử phải giữ chữ tín, nếu không thì làm sao nổi các việc lớn. Nhưng một vị võ tướng trong bàn tiệc không đồng ý kiến với quan Thái Sư. Ông võ tướng này vốn nóng tính bảo rằng lời hứa của nhà vua chỉ là một đòn chính trị, mà đã làm chính trị thì không cần tín nghĩa, hôm nay nói thế này mai có thể nói thế khác. Và lại giữ lời hứa với vua Thủy Tề, nghĩa là rứt cái tình cha con đi đem con quăng xuống biển, thì đấy có phải là hành động của người quân tử, của người có lòng nhân ái không ?

Thấy vị quan võ nói bâng hái, nhà vua có ý hơi vui vui, song ngài cũng hỏi lại :

— Nhưng vua Thủy Tề đã dọa nếu không giữ lời thì sẽ dâng nước cao để phá hủy tất cả mùa màng cung điện... Vậy thì khanh nghĩ sao ?

Vị võ tướng tâu :

— Xin bệ hạ chớ sợ ! Bệ hạ chỉ cần ra lệnh cho đắp đê thật cao, thật vững. Trên đê lúc nào cũng có quân lính túc trực, hễ thấy nước dâng là lập tức báo nguy ngay, sẽ đem quân ra cứ tên thật nhọn bắn vào sóng là nước phải lui, vì nước là lính của vua Thủy Tề, mà sóng là đầu lính. Tên trúng đầu thì không chết cũng ngắc ngoải !

Quan Thái sư không nói gì. Các quan khác nghe vị võ tướng nọ tâu có vẻ nghe được liền biểu đồng tình. Riêng vua và hoàng hậu thì mừng hơn bắt được vàng, cả hai liền ra lệnh cho một vị quan chuyên coi về đê điều lo việc đắp đê cho cao, đóng kè cho chắc để ngăn nước.

Trong khoảng năm năm đầu, chẳng ai thấy nước dâng lên chút nào cả. Về phần hoàng tử thì cứ thấy nhớn như thổi. Đến năm lên sáu thì hoàng tử đã cao lớn như người hai mươi, thông minh xuất chúng, học một biết mười, khiến vua và hoàng hậu càng thêm yêu quý. Nhà vua sung sướng quá, luôn miệng khen vị quan võ nọ là đa mưu túc trí.

Nhưng rồi một hôm bỗng có tiếng tù và thổi báo động. Vị quan võ dẫn quân ra mặt đê xem tình hình. Quả nhiên thấy nước dâng cao đến chục thước. Lập tức ông ra lệnh cho quân lính dương cung, cứ nhắm đúng đầu ngọn sóng mà nã xuống. Tên buột khỏi cung bắn xuống như mưa, nước tự nhiên rút xuống và thấy vô số xác chết của các loài hải tộc. Nhà vua mừng lắm, thân hành tới đê để ban thưởng cho vị võ tướng và quân sĩ. Nhà vua lại còn phong cho vị võ tướng là Nguyên Soái tổng chỉ huy quân lực toàn quốc, rồi mở tiệc khao quân ăn uống linh đình tới cả tuần lễ.

Liền trong một tháng, người ta không thấy nước lên nữa. Chắc là vua Thủy Tề bị trận đánh đó hao binh tổn tướng lắm đâm hoảng không dám ho he, chứ gì ? Đoán thế, nhà vua trên đất lại càng khoái chí uống rượu nhiều với ông Nguyên Soái để ca tụng lẫn nhau. Nhưng rồi bỗng một hôm trời tự nhiên tối đen như mực, rồi sấm chớp ầm ầm, mưa đổ xuống như thác lũ. Trong cái tối ghê gớm đó, người ta nhìn thấy bốn con rồng thật lớn, một con xanh một con đỏ, một con vàng và một con đen xám... Đó là bốn vị long vương của bốn biển đang ra sức điều động mưa gió. Gió thổi mạnh, cuốn tung cả nhà cửa nước sôi như vũ bão làm vỡ cả đê. Nước ở trên giáng xuống, nước ở dưới đưa lên, chỉ một lát là khắp nơi bao phủ toàn nước, quân lính chết đuối vô số dân chúng cũng chết đuối vô số.

Vua trên đất thấy nguy quá, liền họp các quan lại bàn, ngay trên mái hoàng cung. Các quan người nói ra, kẻ nói vào ồn tối cả lên. Riêng quan Thái Sư thì thở dài, bảo :

— Đã bảo mà ! Chính trị cái lối bất tín ấy thì nhất định là không bền rồi ! Bây giờ thì chỉ đành có việc dâng hoàng tử cho vua Thủy Tề mới ổn mà thôi !

Nhà vua biết không còn cách nào hơn. Phải, chẳng nhẽ vì một đứa con mà để cho cả nước phải chết chóc, phải điêu tàn hay sao ? Mà nếu không dâng hoàng tử, biết đâu chính hoàng tử, đức vua lẫn hoàng hậu chẳng chết đuối ? Lúc đó thì lấy ai ra mà cai trị ?

Các quan bàn đi tán lại mãi, rút cục không còn giải pháp nào khác. Nhà vua quyết định hy sinh hoàng tử để cứu vãn trăm họ. Thật là đau lòng, có mỗi thằng con trai, vừa đẹp vừa giỏi, lại phải đem cho người khác ở tận mãi đâu đâu... Nó ở thế giới khác thì cũng như là chết rồi, còn mong gì họp mặt nữa ! Vua và hoàng hậu cứ giọt ngắn giọt dài, không nỡ rời hoàng tử. Hoàng tử nghe thủng câu truyện cũng sụt sịt khóc theo. Chàng nghĩ : « Mình đi thì cha mẹ còn có cơ sống, chứ nếu ở lại thì chắc là chết cả nhà, cả nước ! »

Nghĩ vậy, hoàng tử quỳ tâu :

— Xin phụ hoàng và mẫu hậu cứ để con đi... Biết đâu con chẳng có cách thoát thân nếu gặp dịp thuận tiện...

Vua và hoàng hậu đành gật đầu.

Thế là vua, hoàng hậu và hoàng tử cùng ngồi trên một chiếc thuyền nhỏ, đi ra biển. Trong khi còn đang bơ vơ giữa biển, chưa biết vua Thủy tề sẽ đón nhận « món quà » ở chỗ nào và ba người còn đang khóc lóc, thì bỗng có một chiếc thuyền nhỏ hình như chiếc lá bồ đề lướt sóng đi tới. Trên thuyền lá bồ đề, có một bà đẹp tuyệt trần.

Vua hỏi :

— Thưa bà, có phải bà là sứ giả của Long Vương tới đây bắt hoàng tử con của tôi không ?

Ngày mai : Xuống thủy cung

Lời hay, ý đẹp

— Sức mạnh của nhà cầm quyền nằm trong tay dân chúng.

N.TRUJ

— Giữ việc đại nghĩa, làm việc trung tín trọng danh tiết .

ÂU DƯƠNG TU

Cười

HÌNH HỌC với GIAO THÔNG

Hai học sinh A và B vừa đạp xe đạp song song với nhau vừa nói chuyện có vẻ tương đắc lắm. Bỗng một bác cảnh sát chặn lại định phạt vì đi song song.

TRÒ A (nhanh nhẩu) :

—Dạ...dạ thưa bác, theo cháu học ở trường thì 2 đường thẳng không song song thì cắt nhau, như vậy nếu bác không cho tụi cháu đi song song thì tụi cháu đụng nhau vỡ đầu, gãy tay bác có... chịu trách nhiệm không?

TÒ MÒ

Vạn vật : *Hồ là những vũng nước lớn do nhiều nguyên nhân tạo thành : có khi vì đất chuyển động, nứt nẻ làm nên như hồ Baikal ở Tây Bá Lợi Á. Có khi là phần nước biển bị hàn lại thành hồ như biển hồ Caspienne. Có khi vì những tảng nước đá dồn lại thành hồ như ở Gia Nã Đại, Phần Lan. Hoặc hồ còn do miệng núi lửa bít lại mà thành hồ như hồ Pavin. Có hồ rộng đến 420.600 cây số vuông.*

Sách vở : *Quyển sách nhỏ nhất thế giới là quyển « Galileo » dài 12 ly, ngang 7 ly do một nhà vật lý viết tặng nữ công tước Christina di Lorenza.*

Động vật : *Vòi voi có đến 40.000 bắp thịt là một cái máy rất mạnh. với vòi, con voi có thể nhấc bổng được 1 món đồ nặng 1 tấn và quăng xa được 40 thước.*

Địa chất : *Trái đất có bao nhiêu nước, hiện thời các nhà khoa học cho biết nếu đem tất cả các nước trên thế giới đem cân sẽ nặng 1.421.380.000.000.000 (tức là 1.421.380 ngàn triệu tấn).*

B tiếp theo trang 1

chức giám đốc công an Nam phần. Ông Y cho người điều tra biết ông Tổng đình Bắc có liên lạc với Hélène Dung, nữ gián điệp củaPháp — Vụ Ng. văn Khiêm cáo bộ Việt Cộng bị lột mặt nạ rồi trốn vào khu. Thành nghĩ rằng Y tổ chức mưu sát mình — Vụ này do ông Thành dựng ra rồi thân nhân các nạn nhân mới được thông báo mà đi kiện, chứ không phải vì thân nhân tố giác mà công an mở cuộc điều tra.— Các bị can bị tra tấn cực kỳ dã man nên nhận tội một cách dễ dàng.

Hồi 11,20 luật sư Bắc xin tòa tha bổng cho bị cao Huy và Liêm. Luật sư Trần thanh Hiệp (dân sự nguyên cáo) và công tố viện xin tòa cho phép được trả lời luật sư Bắc ngay. Nhưng tòa không chấp nhận,để dành lời cho luật sư Phan thành Hy biện hộ cho 2 bị can Huỳnh phước Bang và Nguyễn văn Ngời.

Phiên nhóm thứ 17

Hồi 15g15, tòa nhóm phiên thứ 17 Luật sư Tùng thay mặt cho luật sư Trương đình Dzu, biện hộ cho bị can Nguyễn văn Y. Theo luật sư Tùng, ô.Y bị đại tá Trần Bá Thành mưu hại vì Trần Bá Thành đã liên lạc với tướng Việt Cộng Huỳnh văn Nghệ để gửi tiền bạc ra khu.

Theo luật sư Tùng thì , tòa phải nhận là ô. Y vô tội và không thể kết ông Y vào tội đồng lõa mưu sát và bắt giam người trái phép được. Những lập luận của ông đều giống các lập luận của luật sư Bắc nhưng kém mạch lạc,thiếu minh bạch và hấp dẫn. Vì luật sư nhắc đi nhắc lại những lập luận cũ, ông chánh án phải ngắt lời, yêu cầu luật sư đưa ra những luận cứ mới và dựa vào sự kiện trong hồ sơ để biện hộ. Hai phút sau, luật sư Tùng chấm dứt lời biện hộ cho ô. Y (hồi 16g07) và thiếu tá phó Chưởng lý đứng lên trả lời các thắc của mắc luật sư Tùng về pháp lý.

Hồi 16g22 luật sư Võ văn Quan biện hộ cho 2 Thiếu tá Phó Quang Hiển và Võ văn Nhân. Luật sư Quan xin nhắc trước là ông sẽ không lặp lại những luận cứ mà các luật sư khác đã nêu lên và đi vào vấn đề: «Ông Nhân không thuộc bộ phận Công an Saigon, ông chỉ vô tình mà nói chuyện về 5 tín đồ Hòa Hảo rồi 5 người đó mới bị bắt. Trong 5 năm làm quận trưởng ở Tân Châu ông Nhân không hề đàn áp với bọ các tín đồ Hòa Hảo. Còn nói rằng ông theo dõi 5 người ấy thì càng vô lý hơn. Theo dõi cái gì mà nói chuyện với họ ? Ô. Nhân Quận trưởng thì ông chỉ cần đánh một công điện hoặc cho lệnh theo cũng được. Vì ông Nhân không có lý do làm hại năm tín đồ Hòa Hảo nên xin tòa xác nhận là thân chủ của chúng tôi không can tội đồng loã bắt giam người trái phép. Chính những người đã bắt giam 5 tín đồ Hòa Hảo không bị truy tố, thì xin tòa đừng truy tố ô.Nhân về tội đồng lõa bắt giam trái phép. Về trường hợp Thiếu tá Hiển thì ông ấy không có phạm tội vì : — ông Hiển đã từ chối gián tiếp bằng cách đưa đề nghị truy tố những người bị bắt trước tòa — Chúng tôi đã được gặp ông phó Chưởng lý ở vụ án Caravelle là trước tòa án quân sự xử các nhà cách mạng dưới thời Nhu Diệm. Ông phó Chưởng lý cũng đã bị ép buộc phải tuân lệnh trên mà buộc tội các nhà Cách mạng chống ô. Diệm một cách gay gắt.Nay ô. phó Chưởng lý cũng buộc tội thật gay gắt. Chúng tôi cũng thông cảm với ông phó Chưởng lý. Nay xin ô. phó Chưởng lý cũng thông cảm cho hoàn cảnh bị bắt buộc phải tuân lệnh của thân chủ chúng tôi. Những người này tuy không điên nhưng đã mất lý trí tự do. Những người này là những chuyên viên dẹp Cộng sản. Nếu đặt họ dưới quyền chỉ huy của một người có tâm huyết, thì họ sẽ trở thành có ích cho công cuộc chung. Thiếu tá Hiển là một chuyên viên tình báo, công việc của ông tất nhiên không phải là việc thủ tiêu người, như ông đã bị buộc tội... »

Sau 1 giờ 15 tận tình biện hộ và xin tòa tha bổng cho 2 ông Hiển và Nhân, hồi 17 giờ.36, Thiếu tá Phó chưởng lý đứng lên trả lời luật sư Quan và nói thêm rằng trong vụ Caravelle, ông đã xin tha bổng cho các bị can, có luật sư Trần Thanh Hiệp (hồi đó biện hộ cho các nhà cách mạng bị Nhu Diệm đưa ra tòa) làm chứng cho Ô. phó Chưởng lý về điều ấy. Luật sư Quan cũng xin tòa trả lời ông phó Chưởng lý và nói đến vụ Caravelle như sau : « hồi đó ông phó Chưởng lý không nói xin tha bổng, mà ông phó Chưởng lý đã bảo các nhà cách mạng là đầu cơ chính trị đang được khoan hồng. . Tôi nói ra là để dẫn chứng rằng chính ông phó Chưởng lý cũng bị ràng buộc bởi lệnh trên.. Ông Chánh án yêu cầu luật sư Quan đừng đề cập tới vụ Caravelle nữa còn ông phó Chưởng lý thì cứ nại luật sư Trần thanh Hiệp ra thanh minh cho ông. Nhưng ông Chánh án yêu cầu luật sư Quan và ô. phó Chưởng lý chấm dứt cuộc tranh luận.

Hồi 17,45, nữ luật sư Thân thị Hoài Phương đứng lên biện hộ cho bị can Lê văn Thảo bằng một giọng nói trong trẻo, nhẹ nhàng và rõ ràng. Nữ Luật sư Hoài Phương cho rằng thân chủ của bà khai mâu thuẫn cũng như các bị can khác là vì Thảo chỉ là một nhân vật tưởng tượng trong một vụ án tưởng tượng mà thôi.Trường hợp đồng mưu chỉ có thể áp dụng cho những người có uy quyền. Do đó, Thảo vô tội vì Thảo chỉ là một tài xế lái xe, chỉ thi hành mệnh lệnh vì bị cưỡng bách. Xin tòa tha bổng cho Thảo.

Hồi 18,05 tòa tạm đình đến 18g. 25 lại tái nhóm. Ông Chánh án cho biết là bà Kim Anh có nộp đơn phản đối những lời biện hộ của các luật sư có tính cách xúc phạm tới bà, tòa sẽ xét xử sau.

Rồi Luật sư Nguyễn hữu Phú (biện hộ cho bốn bị can Nguyễn thanh Huấn, Võ văn Chế, Võ văn Dương và Nguyễn văn Hiếu) cho rằng thân chủ của ông đã bị cưỡng bách tuân lệnh và lệnh của ông Diệm hồi đó là lệnh hợp pháp.Luật sư xin tòa tha bổng cho thân chủ của ông.

Vì cuộc tranh luận và biện hộ quá kéo dài và còn lại 2 luật sư chưa lên tiếng, nên hồi 19g25 tòa đình lại, sẽ họp phiên 18 và cuối cùng vào sáng thứ tư. Khi số báo này lên khuôn, tòa còn nghe lời biện hộ của các luật sư Vui và Thời. Sau đó tòa mới nghị án. Xin quý bạn đón đọc kết quả vụ án trong số báo ngày mai.

N tiếp theo trang 1

ngoài sự mong đợi của dân chúng, còn thì giải pháp hay nhất trong lúc này là phải trao quyền hành cho những nhân vật mới có ý kiến, có chương trình, có thiện chí và dù chưa có thành tích lớn lao nhưng ít nhất cũng còn trong sạch đủ để dân tin yêu và không có tỳ vết khiến dân chúng chán nản.

O tiếp theo trang 1

có bọn mị dân, loại trừ mọi tàn tích chế độ Ngô đình Diệm ; cương quyết đối phó với Pháp và quốc hữu hóa tài sản của Pháp Kiều tại đây ; loại trừ mọi phần tử cơ hội và phá hoại gây chia rẽ tôn giáo.

Sáng 17 lại còn rắc rối vì thả bong bóng ở vùng Bàn Cờ.

Cũng nên nhắc lại rằng ngày 17-6 là ngày kỷ niệm 13 Liệt sĩ Việt Nam Quốc Dân Đảng bị thực dân Pháp xử tử tại Yên Bái năm 1930 sau khi cuộc khởi nghĩa chống Pháp thất bại. (D.L)

H tiếp theo trang 1

biểu nguyện vọng của nhân dân, ngõ hầu tìm biện pháp thích nghi cải tổ cơ cấu chánh quyền hạ từng cơ sở và xây dựng đời sống nông thôn.

Sau khi Trung Tá Tỉnh Trưởng trình bày lý do và mục đích của cuộc Trưng Cầu Dân Ý, mỗi đại biểu được phát 1 lá phiếu, trong ấy có ghi 3 câu hỏi, đại khái hỏi : nguyện vọng của dân, cách cư xử của chánh quyền đối với nhân dân và ngược lại, ý kiến xây dựng nông thôn của bạn như thế nào và làm sao để bảo đảm an ninh hữu hiệu cho đồng bào?

E tiếp theo trang 1

nhu cầu điện nay về điện ở Sàigòn —Chợlớn.

Điện này sẽ được phân phối cho các vùng từ Huế đến Quảng Ngãi và đồng bào các tỉnh Thừa Thiên,Quảng Nam,Quảng Tín,Quảng Ngãi có thể khuếch trương nhiều ngành tiểu kỹ nghệ về cơ khí,kỹ nghệ lạnh giữ gìn hải sản, lập kho dự trữ nông sản nhờ sự điều hòa không khí bằng điện, dẫn thủy nhập điền bằng máy bơm điện và có thể khuếch trương ngoài mùa lúa các canh tác kỹ nghệ như trồng mía đường, dâu tằm, bông vải...

Cùng mục đích tăng năng xuất nông sản, Khu kỹ nghệ An Hòa-Nông sơn sẽ sản xuất hàng năm 100.000 tấn phân bón hóa học, điều tố và phân diêm giúp tiết kiệm trên 10 triệu Mỹ kim mỗi năm. Số ngoại tệ tiết kiệm được có thể dùng để sắm dụng cụ trang bị về nông nghiệp và kỹ nghệ.

C tiếp theo trang 1

người bị thương, 700 gian nhà bị tàn phá, phi cảng không dùng được nữa. Gần 1/3 thành phố bị phá huy, nhiều khu vực bị ngập nước vì đập nước bể. Liên lạc trực tiếp với Niigata bị cắt đứt ngay lúc đất chuyển. Đất trồi lên sụt xuống rất mạnh. Nhiều nhà bằng bê tông bị nứt, hỏa hoạn xảy ra tại nhiều khu vực. Ngay khi đất chuyển, nhiều người lái xe vội bỏ xe leo lên cây. Hai cây cầu sụp đổ và nước tràn vào đường chính trong thành phố. Nhiều kho nhiên liệu của công ty dầu hỏa Hoteuriku và một kho xăng nổ tung gây thành một biển lửa mông mênh. Trong khi đó tại các vùng khác, cây nước dâng cao tới 3 thước. Thủ Tướng Ikéda liền ban hành những biện pháp khẩn cấp cứu các nạn nhân và bắt đầu tái thiết. Tất cả phi cơ trực thăng của lục quân đều được điều động liên lạc giữa Đông kinh và vùng lâm nạn. 71 cam nhông chở lính được phái tới nơi, trong khi 3 tiềm thủy đỉnh nhắm Niigata trực chỉ.

T tiếp theo trang 1

rằng Cửu Sừng cũng muốn nhờ mình xin việc như trường hợp Hai Lành, Lãnh Đạo bèn nói :

— Nếu đồng chí cần gì thì cứ nói thẳng ra, giúp được thì tôi xin giúp ngay.

Cửu Sừng cười khà khà ba bốn phát liền :

— Cần một người đi du hý. Đồng chí có thể giúp tôi được không ?

Lãnh Đạo rút ra một điếu thuốc lá, gõ gõ xuống bàn và thầm nghĩ : «Có lẽ thằng này thấy mình làm việc trong chính quyền tưởng là béo bở lắm, thật ra béo bở là ở chỗ nào chứ chỗ của mình nào có nước nôi gì ? Vả lại bây giờ thời buổi dân chủ, vấn đề " ăn uống " đâu có phải dễ. Hớ hênh một chút, không chừng mép cho kỹ là thiên hạ chúng nó chửi bới om sòm lên ngay. Như ở nước Mỹ, Tổng Thống Dân Sơn được một công dân biếu một cái ra đô mà cũng bị dư luận làm náo loạn cả lên y như một hành động ăn hối lộ ».

Đ tiếp theo trang 1

dương vật của con người bạc nghĩa. Ngữ trốn luôn đem ấy nhưng sau đọc báo thấy nói Ngọc không chết nên tìm tới bệnh viện Bình Dân thăm nom và tìm tới Cảnh Sát thú tội.

Tòa Đại Hình xử ngày 16-5-63 phạt thị Ngữ 6 năm khổ sai. Bị can chống án, Tòa trên xử lại hôm vừa qua giảm xuống còn 4 năm tù ở vì bị can thật sự ăn năn.

Nhìn nét mặt băn khoăn của Lãnh Đạo, Cửu Sừng thông cảm được ngay. Hắn nói :

— Chả là tôi mới có được một khoản tiền không cha không mẹ. Lâu lắm tôi mới có dịp gặp đồng chí, nên muốn mời đồng chí đi du hý một tối cho vui. Chỉ có thế thôi.

Mặt Lãnh Đạo ánh lên những sự ngượng ngập. Hắn ấp úng nói :

— Đi du hý làm quái gì ? Chúng mình ngồi đây cũng là một sự du hý rồi. Hơn nữa, những người như chúng mình đến những chỗ chơi bời, những đứa ác khẩu chúng nó lại nói ra nói vào, khó chịu lắm.

— Thế đồng chí làm cách mạng hay là định đi tu ? Đồng chí cứ hay nghĩ vớ vẩn. Tôi thấy mấy ông đảng phái tham gia chính quyền vẫn đi nhảy lu bù. Đồng chí đi với tôi tối nay, tôi sẽ chỉ từng mặt cho đồng chí coi.

Và Cửu Sừng lại " tiểu ri . một thôi một hồi nữa, cuối cùng Lãnh Đạo thấy bùi tai, bèn đi theo Cửu Sừng tới tiệm nhảy « Nu Ven Va » của ông B.M.C. ở trong Chợlớn. Trước khi đi, Lãnh Đạo còn giao hẹn :

— Nè, nhưng mà phải về trước nửa đêm đấy nhé. Và phải kiếm chỗ nào kín đáo mà ngồi đấy nhé.

— O.K. Go home before night.

— Dạo này đồng chí lại ba láp xích xô cả tiếng Ăng Lê cơ đấy.Học ở đâu thế ?

(Còn tiếp)

BÁO TANG

Chúng tôi lấy làm đau đớn báo tin để thân bằng, quyến thuộc được biết :

Bà BÙI-VĂN-QUYỀN

Tên tục : TRỊNH-THỊ-LỆ

hiệu *Diệu Hoa,*

đã qua đời ngày 16 tháng 6 năm 64, tức ngày 7 tháng 5 Âm lịch năm Giáp-Thìn, tại nhà riêng chúng tôi ở 632 Pétrus Ký, Saigon, thọ 58 tuổi.

Lễ cất đám sẽ cử hành đúng 8 giờ ngày 18 tháng 6 năm 1964, tức 9 tháng 5 Âm lịch.

Chồng : Bùi-văn-Quyền

Các con :

Bùi-như-Ry cùng vợ và các con.
Bùi-đình-Mạc
Bùi-công-Hoan
Bùi-mỹ-Thiếp cùng vợ, con
Bùi-thiện-Đạm
Bùi-thế-Hân
Bùi-thị-Ngà cùng chồng Nguyễn-đức-Hòa và các con
Bùi-thị-Phùng-Xuân

Cùng Kính Báo

Lời báo này thay thế thiếp tang riêng.

ĐÃ PHÁT HÀNH

Tiểu thuyết thứ Năm

Số 22

Với những bài của các nhà văn, nhà báo tên tuổi :

Sơn Nam, Phan Nghị, Văn Quang, Ngọc Sơn, Dương Hà, Thanh Thủy, Tiền Phong, Từ Khánh Phụng, Hoàng Ngọc Hiền, Thụy Cúc, Lưu Trần Nguyễn, Kim Hiệp, Quang Hoa và Thiện Ý.

Đặc biệt số 23 phát hành ngày 25-6-1964 khởi đăng

Võ Lâm Tam Tuyệt tức Tứ Vọng Cốc (hay hơn Thái âm Khí Công Chưởng)

Trường thiên võ hiệp kỳ tình tiểu thuyết của Từ Khánh Phụng và Hận Tình Muôn Thuở Truyện dài tình cảm tâm lý xã hội của Dương Hà.

Có thai... ỤA MỬA

BÓN... MỆT, MỎI LƯNG có huyết dư. Hãy uống thuốc DƯỠNG THAI hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán, Saigon do NHÀNH-MAI 24 Trần khát Chân (gần chợ Tân Định) Téléphone 20544.

K.N.BYT số 534 ngày 20-11-63

THUỐC XỔ NHÀNH-MAI

Xổ ĐÀM ĐỘC, phần bón nhiệt, lãi kim và trị bón sau khi xổ rất khoẻ khoắn

Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigòn do Nhành-Mai 24 Trần khát Chân, (gần chợ Tân Định) K. N. B.Y.T. số 535 ngày 20-11-63.

Đọc và cổ động CHÍNH LUẬN

TRUNG-HỌC **HƯNG-ĐẠO** 115-125 Công Quỳnh SAIGON

Điện Thoại 24.797

1-7-64 KHAI GIẢNG : 2 Nhị A-B (tối), 1 Tam Anh, 2 Tứ (tối) — 1 Nhị B Pháp, 1 Tam Pháp

CÁO PHÓ

Chúng tôi rất đau đớn báo tin buồn cùng thân bằng quyến thuộc Bà quả phụ **PHAN-CAO-ĐỈNH** tức TÙNG-NGỌC

nhũ danh PHẠM-THỊ-NHÀN

hiệu DIỆU-THU

là mẹ, bà, cụ chúng tôi đã từ trần ngày 16-6-1964 tại nhà riêng số 1/102 Cư xá Lữ Gia (Phú thọ). Sàigòn hưởng thọ 66 tuổi.

Lễ an táng sẽ cử hành hồi 8 giờ sáng ngày 18-6-1964 tại nghĩa trang Bắc Việt (Tân Sơn Hòa)

Con trai PHAN-CAO-DƯƠNG và đồng tang gia khấp cáo.

Xin miễn phúng điếu — Cáo phó này thay thế thiệp tang.

Cần tuyển dụng gấp

— 1 người dịch các tài liệu Anh, Pháp ra Việt văn và ngược lại (traducteur) trình độ cao và lương bổng hậu, làm việc tại Thị xã Trúc Giang (tỉnh lỵ Kiến Hòa.)

— 2 chuyên viên đài phát thanh :

— Có bằng cấp vô tuyến điện, có kinh nghiệm xử dụng, sửa chữa máy thâu phát thanh, máy khuếch đại, ghi âm v.v.

Có khả năng xướng ngôn.

Lương bổng hậu, làm việc tại Thị xã Trúc Giang Kiến Hòa.

Xin liên lạc gấp với Ô. Mười Tòa Hành Chánh Kiến Hòa, cho biết lý lịch, bằng cấp.v.v..

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

BỘ CÔNG-CHÁNH VÀ GIAO-THÔNG

NHA KIỀU-LỘ

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI, NGÀY VÀ GIỜ ĐẤU THẦU :

Nha Kiều Lộ Bộ Công Chánh và Giao Thông, 55 đường Pasteur Sàigòn ngày 1 tháng 7 năm 1964 hồi 9 giờ sáng.

MỤC TIÊU CUỘC ĐẤU THẦU :

Cung cấp và chuyên chở đến công trường 7 lô thạch liệu cần thiết cho công tác nới rộng mặt lộ, cán đá xanh và tráng nhựa toàn diện từ Km. 22+950 đến Km. 91+400 trên đường Công Lợi số 4 trong địa phận các Ty Công Chánh Gia định, Long An và Định Tường.

Tên Ty Công-Chánh	Số lô	Số lượng	Loại và cỡ thạch liệu	Trị giá	Ký quỹ tạm	Thời hạn giao thạch liệu	Địa điểm giao thạch liệu
Gia Định	1	311m3 57m3	Đá xanh cỡ 5/7 Sỏi nghiền 0,5/2,5	93.300$ 31.350— 124.650—	2.500$	40 ngày	Từ km22+950 đến 23+815
	2	2.610m3	Đá đỏ cỡ 10/20	730.800$	12.000$	60 ngày	Từ km 23+815 đến 26+715
Long An	3	1.080m3	Đá đỏ cỡ 10/20	302.400$	5.000$	50 ngày	Từ km 34+400 đến 35+600
	4	2.160m3	Đá đỏ cỡ 10/20	604.800 $	10.000$	60 ngày	Từ km 37+800 đến 39+000
Định-Tường	5	360m3 288m3 174m3	Đá đỏ cỡ 10/20 Đá xanh cỡ 5/7 Sỏi nghiền 0,5/2,5	129.600$ 103.680$ 106.140$ 339.420$	5.600$	50 ngày	Từ km 66+000 đến 91+400
	6	2.475m3	Đá xanh cỡ 5/7	891.000$	15.000$	70 ngày	Từ km 69+000 đến 84+500
	7	545m3	Sỏi nghiền 0,5/2,5	332.450$	5.500$	50 ngày	Từ km 69+000 đến 84+500

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :

Nha Kiều Lộ, 55 đường Pasteur Saigòn
Khu Bắc Công Chánh Nam Phần, 86 đường Nguyễn Thông Sàigòn
Các Ty Công Chánh Gia Định, Long An và Định Tường.

ĐIỀU LỆ XIN DỰ THẦU : Đơn xin tham dự thầu phải ghi rõ số lô xin dự và gởi đến Ông Giám Đốc Nha Kiều lộ Sàigòn trước ngày 27 tháng 6 năm 1964.

Sàigòn, ngày 10 tháng 6 năm 1964
GIÁM ĐỐC NHA KIỀU LỘ
BÙI-HỮU-TUẤN

CẢM TẠ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :
— Nhân viên Hỏa Xa Việt Nam Saigon.
— Nhân viên Hỏa Xa V.N Hạt Mương Mán.

Cùng thân bằng quyến thuộc đã đến phân ưu và tiễn đưa linh cữu chồng cha chúng tôi là :

Ô. NGUYỄN-VĂN-RỤC

hưởng thọ 69 tuổi

đến nơi an nghỉ cuối cùng

Trong khi tang gia bối rối có điều chi sơ thất xin quí vị niệm tình tha thứ.

Bà goá phụ NGUYỄN-VĂN-RỤC nhũ danh Lâm-thị-Tính
Con trai : NGUYỄN-HƯNG-LỢI vợ và các con
Con gái : NGUYỄN-KIM-TÀI chồng và các con, các cháu và chắt.

PHÂN ƯU

Hay tin Cụ Bà **LÊ-THỊ-ĐỨC** Thân mẫu Đại úy **TRẦN-VĂN-NỞ** đã thất lộc ngày 16-6-1964 tại Sàigòn.

Xin thành thật phân ưu cùng tang quyến và Cầu Chúc linh hồn Cụ Bà sớm về nước Chúa.

Toàn thể Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan và Binh Sĩ Bộ Tham Mưu Pháo Binh Quân Đoàn III.

THÔNG CÁO

Nhà máy Xi Măng Hà Tiên, số 35 Ngô đức Kế Saigon, cần tuyển gấp một Bác sĩ để phục vụ tại Nhà Máy Xi Măng Kiên Lương tỉnh Kiên Giang. Xin liên lạc với Nha Hành Chánh trong những ngày giờ làm việc.

CHEMICAL ENGINEER

Applications for a position in the sales department of large American firm.

Qualification required :
— Minimum education : Chemical Engineering degree.
Experience : 2-3 years in chemicals producation plant; commercial training experience desirable.
— Languages : Fluent French and Vietnamese good knowledge of English.

Applicants must be free of military obligations.

Write AIP n° 316.

REX
Bến cũ tình xưa (The Story of sue san) Lạc Đế-Triệu Lôi-Scope-Màu Tiếng Trung Hoa-Phụ đề Việt-Anh

ĐẠI NAM
Monte là dessus et tu riras aux larmes-Fred McMurray-Nancy Olson Tiếng Pháp-Phụ Đề Việt-Hoa

MAJESTIC SAIGON
Le mouchard — Richard Todd-Bernard Lee-R.Attenborough Michael Wilding-T.Pháp-P.Đ.V.N.

EDEN SAIGON
Le Bureau contre Terroristes (Dọc ngang vùng biên giới) Frank Villard-Dominique Wilms

CASINO SAIGON
Women... oh, women (Thế giới đàn bà)Cấm dưới 18.Phim ca vũ nhạc Nhựt. Scope. Màu. P.Đ. Việt Hoa

VICTORY LÊ NGỌC
Women...oh, women (Thế giới đàn bà) Cấm dưới 18-Phim ca vũ nhạc Nhựt-Scope-Màu-P.Đ.Việt-Hoa

PALACE CHỢLỚN
Monte là dessus et tu rires aux larmes Fred Mc Murray - Nancy Olson. Tiếng Pháp-P.Đ. Việt Hoa

KIM CHÂU
Tay súng liên thanh (Miltraillette Kelly) Charles Bronson-Susan Cabot Morey Amsterdam-Phụ đề Việt-Hoa

KHẢI HOÀN
Tay súng liên thanh (Miltraillette Kelly) Charles Bronson-Susan Cabot Morey Amsterdam-P.Đ.V,N.

DIÊN HỒNG
1) Paris, je t'aime (Ba Lê, ta yêu nàng Màu. P.Đ.V.N. 2) Khờ mà được việc — D. Martin, J. Lewis

NAM VIỆT
1) Paris, je t'aime (Ba lê, ta yêu nàng) Màu-P.Đ.V.N. 2) Khờ mà được việc — D. Martin - J.Lewis

HỒNG BÀNG
1) Les conspiratrices (Nhân đạo chống bạo lực) 2) Bambi (Hoàng tử của rừng xanh) P. Hoạt họa. Màu

VIỆT LONG
Dọc ngang vùng biên giới (2ème bureau contre Terroristes) Frank Villard-Dominique Wilms-P.Đ.V.N.

LÊ LỢI
Le monde de Suzie Wong (Nước chảy hoa trôi) William Holden-Nancy Kwan-Sylvia Syms-Màu-P.Đ.V.N

VĂN-HOA
Le Repos du Guerrier (Dông gió loạn) Brigitte Bardot. Robert Hossein. Scope — Tô màu

MODERNE
1) Hồn oan nơi chiến địa. P.Đ V.N. 2) Số mạng của 5 tên vượt ngục. Phim Nhựt-Tiếng Việt

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) Le corsaire rouge (Hồng y Hải Tặc) B.Lancaster-Màu-2) Hồng Hài Nhi đại chiến Tề Thiên - T.Việt

LONG VÂN
1) Paris, je t'aime (Ba Lê, ta yêu nàng) Màu. P.Đ.V.N. 2) Khờ mà được việc — D. Martin, J. Lewis.

KIM ĐÔ
1) Đại hội hài hước d'Harold Lloyd-Tiếng Pháp-Phụ đề Việt-Ngữ 2) Yêu anh trọn đời em - Màu

NAM QUANG
1) Khói lửa chiến trường 2) Anh hùng giải phóng nô lệ. Màu Tech Nói tiếng Pháp. P.Đ.V,N

LONG DUYÊN
1) Le Capitan (Tình người hiệp sĩ) 2) Công chúa và tôi—Màu-Scope Nói tiếng Việt Nam

THANH BÌNH
1) Ces sacrées vacances (Tình trong bể cá thia lia) Màu. 2) Constantin le Grand. B.lee. Scope. Màu

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền *đăng RAO VẶT: từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

Salon CỰ PHÚ
506 — 508 Lý thái Tổ Saigon
CẦN MUA GẤP
Nhiều Vespa, Lambretta từ 10 đến 45.000đ. - trả tiền ngay trong 5 phút khỏi gửi . NHẬN MUA những xe đã CẦM. Có nhiều xe trưng bán tại SALON.

SAIGON SALON
264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe Lambretta mới về. xin quí vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng 1 Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Vespa-Lambretta
Mua giá cao (cả những xe đang cầm). Nhận gửi bán. Lý hoa hồng nhẹ. Sẵn có đủ loại xe trưng bán.
Tân Lợi 461 Lý Thái Tổ Saigon (đối diện chợ Trần Quốc Toản)

Ronéo PHOTO-COPIE
Chụp lấy liền máy tự động, kỹ thuật hiện đại. Đồ tư viện lối lạc. nhiều kinh nghiệm. ĐẶC ĐIỂM : Chuyên làm sạch giáo khoa, thèse và memoire re chữ tư ... máy điện tử. Giá hạ, mau lẹ, đúng hẹn. Ronéo **Lửa Hồng** 21E Hai Bà Trưng. Tân-định — Saigon.

— VIỆN UỐN TÓC —
DIỄM - THÚY
228 Đề Thám Sg (ngã tư Quốc Tế. Do **CÔ HAI** (trước ở Kinh Đô) và 1 nhóm thợ danh tiếng đảm nhiệm) Uốn, chải, bới nhiều kiểu mới lạ May tốt, thuốc sửa ngoại quốc. Nữ sinh giá đặc biệt

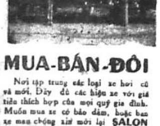

MUA-BÁN-ĐỔI
Nơi tập trung các loại xe hơi cũ và mới. Đầy đủ các hiệu xe với giá tiền thích hợp của mọi quý gia đình. Muốn mua xe có bảo đảm, hoặc bán xe mau chóng xin mời lại **SALON MAYER** 12-20 Yên Đổ, Tân định Saigon.

Kén vợ đức hạnh hiền hòa, Văn danh, chọn Bánh, Mứt, Trà
VĨNH - HƯƠNG
368 Lê văn Duyệt Saigon
Chuyên làm Bánh Cốm, Xu Xê, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Bánh Gai, Mứt Sen, Trà Sen v.v... Hàng giao tận nhà hoặc đến nhà gái, Xe, Mâm Quả, người phù trang thật đẹp cho mượn. Nhận giao hàng ngoài đô thành 40cs. Xem dùm ngày tháng, đôi tuổi v.v.. Xin lưu ý số 368 cạnh rạp xi nê Thanh Vân kẻo lầm hiệu khác.

Phòng mạch Bác-sĩ Vĩnh Đán Chuyên chữa mắt, nay dời về 21 Đinh Tiên Hoàng. Dakao. Đ.T. 24.453. Sáng 7g — 8g30, chiều 4g — 6g30.

NGƯỜI LỊCH SỰ
Tìm học Lớp khiêu vũ
Phượng - Hoàng
Nhiều bước mới, đẹp, bay bướm Do các cô Phượng - Hoàng, Thu Huyền và bạn Xuân Ngọc tận tâm chỉ dẫn. Địa chỉ : 57A Nguyễn đình Chiểu Tân Định Sàigòn.

ÁNH TUYẾT
DẠY KHIÊU VŨ riêng từng người, nhiều bước mới, đẹp, dễ đi, mau biết. Có nhận dạy vũ Ballet và các bộ môn vũ biểu diễn sân khấu, do Cô Ánh Tuyết trưởng ban vũ Ánh Tuyết chỉ dẫn, tại 277, Phan đình Phùng, Saigon (lầu 1) Đ.T. 23815.

LUYỆN THI IIè
Và các lớp 10è, 9è, 8è, 7è. Do các Nữ Giáo Viên Pháp chuyên luyện thi đảm nhận. Tại 356 Phan Thanh Giản Sàigòn có xe đưa rước.

Bán một căn nhà tiện nghi, thoáng mát ngang 6m,50 dài 14m. có gác , sân thượng Béton. Bán 1 Pickup+ampli, thùng baff riêng Hỏi 16/93/15 Nguyễn Thiện Thuật Saigon. Hông trường Phan Đình Phùng, rẽ vào là tới, sau rạp hát Việt Long.

Salon XUÂN QUANG 356 Phan thanh Giản Sg. MUA, BÁN, ĐỔI nhận gởi các loại xe-AUTO Scooter cũ mới, nơi tập trung các loại xe quí vị chọn lựa. Hoa Hồng Nhẹ.

Bán xe Land Rover Diesel 1960. Thật tốt, giá phải chăng. Hỏi 91 Pasteur Saigòn, giờ làm việc.

999đ đại hạ giá
MỘT BỘ NỆM MOUSSE
1 thước 60 x 2 thước vải bọc tinh riêng tại tiệm TOÀN MỸ, 533 Trần hưng Đạo Saigòn.Hàng tốt, bảo đảm. Mỹ thuật.
Nơi đây phát hành đủ loại nệm Mousse, Gobng, Giường sắt, Chỉ đan, Mảnh Nylon v-v...

SAIGON DUY NHẤT
Học Khiêu Vũ
Hãy tìm cho được Giáo sư Tuấn-Việt với những bước tươi đẹp, với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới Trí thức và Thượng lưu, với giá đặc biệt 300đ mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ-sư duyên dáng: cô **Đoan-Quỳnh** — Tại 47/86 Nguyễn đình Chiểu (Tân Định) — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**
Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.
Văn phòng **Đ.T. 498 Cardi**
330 Hồng Thập Tự — SAIGON

Sang nhà và tất cả vật dụng đầy đủ tiện nghi một cửa hàng bán Bánh mì bánh ngọt và giải khát. Đã nổi tiếng, rất đông khách. Được độc quyền bán cà rem Brodard vùng Tân định — Dakao. Lợi tức tối thiểu 15.000đ mỗi tháng.
Hỏi số 72C Trần văn Thạch, Tân định (cạnh rạp Moderne) chỉ dẫn.

Cần mua 1 máy in danh thiếp đạp bằng chân. Muốn bán 1 máy in cỡ 45x55 có moteur điện. Hỏi nhà in THANH-HƯƠNG 74 Phan bội Châu Bảo Lộc.

DƯ DÙNG
Bán một du thuyền đủ tiện nghi, có bếp nấu ăn, phòng ngủ 2 tầng. Dài 14 thước, ngang 2th50. Vận chạy đi chơi Saigon-Cấp. Chạy bằng máy Hors-Bord. Hỏi 40-42, Võ Tánh Saigon. Điện thoại : 23.884.

Bán xe Plymouth đời 55 còn tốt. Hỏi 102 Nguyễn Siêu. Sau rạp Văn Cầm Chợ Quán.

Cần mua 1 dodge 4 x 4. Hỏi 523, Hồng Bàng Chợlớn.

Bán rẻ căn nhà 2 lầu đúc có chỗ để xe một tiền Phan đình Phùng Sg. Hỏi 42 Nguyễn văn Thành Gia Định.

B5đ. 1 KILO BỘT GIẶT nguyên chất, mau sạch, trắng hơn xà bông, NGỌC THẠCH 134 Trần quang Khải—Tân Định Sàigòn.

In thiếp cưới
Xin đến Nhà in KIM-HƯNG 184 Đại lộ Lý thái Tổ Sàigòn. Nơi chuyên môn In Thiếp. Đủ loại mới lạ, mỹ thuật giá hạ, lấy hàng trong 24 giờ.

Hàm Thụ
và Tư Thục HẠNH-NGHĨA
42 Nguyễn-văn-Thành — Gia-Định hãi gửi tận nhà dạy đủ các lớp : có lớp riêng luyện thi Tú Tài, Trung Tiểu Học (thi đậu nhiều)

Nhà bán gấp
Có một căn phố, Cửa bằng hai mặt, số 577, tại đường Phan Đình Phùng (Bàn cờ) Saigòn.

Đất Trống bán nhiều lô lớn, nhỏ 80, 150, 250m2 tại đường Nguyễn Huệ gần cư xá Văn Chung Phú Nhuận và tại Gia Định cách Ty Công Chánh 300m, nơi có nhiều Villa, phố mới cất. Hỏi 112 Bến Chương Dương Saigon.

Cần gấp người bán vé hát Cải lương có thể chấn lương hậu, hỏi 300 Đỗ thành Nhân Khánh Hội. Tiếp khách sáng, chiều miễn.

Kèm trẻ : cần 1 người có Tú Tài 1 Pháp ăn, ở tại nhà. Hỏi 339/50 Trương minh Giảng từ 11g đến 15g.

ÍT TỐN TIỀN
Với loại Radio thường sửa thành Hi Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chưng Salon bảo đảm như máy ngoại quốc, PHẤN RADIO 72 Nguyễn Công Trứ Saigon (Lefebvre cũ) sau Ngân Hàng Quốc Gia V.N.

Villa lầu, trung tâm Phú Nhuận còn dư 2 phòng cho thuê. Hỏi 156—Võ di Nguy—Phú Nhuận

Bán thật rẻ 1 électrophone WESTINGHOUSE stéréo 5 haut - parleur 35 disques 33 ngoại quốc và 15 disques VN. Hỏi Ô. ROBERT 166 A-B Trần-hưng Đạo Sàigòn. Đt. 22 667.

Cần gấp Một trợ được viên hợp tác. Mời đến 181/7 Trần Quốc-Toản. Sàigòn.

Cần tuyển gấp
— Thông dịch viên Anh - Việt Ngữ, tình nguyện đi làm bất cứ nơi nào
— Nữ Thư Ký đứng đắn, thông thạo Anh văn, đánh máy thật giỏi, thạo việc văn phòng, làm việc tại Nha Trang. Không thông thạo xin miễn đến. Trình diện Bộ Chỉ Huy Lực Lượng Quân Sự Đặc Biệt Hoa Kỳ, Quốc Lộ số 4, NHA TRANG

Anh văn thực hành
Sinh viên Văn khoa có PROFICIENCY nhận kèm bảo đảm từng người từng nhóm. Dạy theo phương pháp mới nhứt, trong 4 tháng đàm thoại lưu loát. Có máy luyện giọng. Học phí nhẹ. Trong thời gian học tập không được nói tiếng Việt. Đặc biệt có lớp đàm thoại về thương mại, nghề nghiệp, và luyện thi Tú Tài ABC. Hỏi : 178 Đường Hoà Hưng Sàigòn (gần Trung tâm Cải huấn Chí Hòa).

Nhà kính thuốc WING-SOUI
Bán đủ loại kính thuốc danh tiếng ... LÂU NĂM

SALON NHẬT HÙNG 465A, Phan Thanh Giản Saigon. Cần mua giá cao, Vespa, Lambretta 2cv xe hơi, nhà đất muốn bán nhanh chóng xin mời lại Salon gửi có bảo đảm—Hoa Hồng nhẹ.

Nhà bán có gát suốt điện riêng 130.000đ. Hỏi 174/2 Yên Đỗ từ 15 giờ đến 18 giờ.

Crème Tonizéa
Charmante, loại mới, bổ dưỡng da mặt, tăng vẻ đẹp. Xin nhớ kỹ TONIZÉA Charmante, bán tại các hiệu thuốc Tây và các hàng Mỹ phẩm

Nhà bán 505 Võ di Nguy tiện lập quán cà phê, cơm, Do 475/2 Lê văn Duyệt Saigòn.

Bán 2 C.V. Citroen NBI— vỏ, máy, sơn tốt. Giờ làm : 33-A Nguyễn trung Trực (Filippini) Sg. Giờ nghỉ : 160 Lê quang Định, Gia Định.

NỘI TRÚ
Ăn ở phòng riêng biệt tiện nghi : 700đ—1000đ Hai người chung 1 phòng : 1200đ. Cơm gia đình đưa tận nhà 500đ 2000đ. Hỏi : 321B Lý thái Tổ gần Bịnh viện Nhi Đồng Ngã Bảy.

Bán biệt thự Dalat 3 Trần bình Trọng đủ tiện nghi, trung tâm thành phố. Hỏi tại chỗ và 62/9 Ph.Th.Giản Sgn ngoại giờ làm việc.

Viện uốn tóc Ly-Ly
chính do chú Siêu, chú Sinh, cô LyLy và chú Tâm v.v. đảm nhiệm Chuyên về những kiểu dợt sống mới dạ hội thời trang, luôn luôn ăn hợp với khuôn mặt.
Dùng toàn thuốc sửa Âu Mỹ nguyên chất — có nhiều loại thuốc nhuộm tóc bảo đảm không cháy, không rụng, không phai màu, rất tự nhiên. Uốn tóc đều có tặng quà quý giá, quý vị nào chiếu cố nhiều lần được giảm 30o/o.
Có thợ chuyên sửa móng tay
Nữ sinh giá đặc biệt, 604 đường Phan đình Phùng (Bên cạnh Kỳ viên tự) Saigon.

Bán nhà cư xá Nguyễn tri Phương 4x11 có đèn nước riêng nhà trống. Hỏi 232/141 hẻm 523, Đại lộ Nguyễn tri Phương.

Nhà Thuốc Tây
Sang nhà thuốc Tây khu Đồng Khánh Cholon.
Bán vườn măng cụt có villa 8000 m2 tại chợ Lái Thiêu. Villa : Trương minh Giảng 850 ngàn. Chi Lăng 500m2. D'Arfeuille — Yên Đỗ 900m2—Ng.thành Ý Dakao 280m2 — Ngô thời Nhiệm 500m2 — Phú Thọ 280 ngàn. Đất trống : Võ Tánh Sg. 160m2 — Lý thái Tổ 750m2 — Cho thuê Villa : Trần bình Trọng— D'Arfeuille — Vườn cao su Phú Thọ 2500đ. 1 tháng — 4 phòng. Địa ốc Trần quang Huy 25 Võ Tánh Sg. Tel : 20.477.

Bán MERCEDÈS
1 xe Mercedès 220S modèle 1961 hoàn hảo giá 450.000đ. Hỏi : 505 Trần hưng Đạo Saigon

Nhà bán Công chức đi xa bán gấp nhà, giá nhất định 105.000đ Compteur điện nước riêng, khu yên tịnh, có gát hỏi 451/19 Hai-Bà-Trưng Tân Định.

Bán FARGOKEW đời EA7... Sơn đồng thùng mới.Giá rẻ. Hỏi 144 B Yên-Đỗ Saigon

Lambretta-Vespa
Xe gắn máy, máy may, quạt máy, Tủ lạnh, Tủ sắt, máy thâu thanh. Muốn mua giá phải chăng xin thương lượng Salon 78 Nguyễn-Trãi Chợ lớn. Đại diện mua bán các loại xe cộ và đồ trong gia đình. Đồ gởi bán có thể mượn tiền trước.

Cần thuê villa rộng có sân khu Gia Định,Phú Nhuận, Thị Nghè. Hỏi tại 336 Phan-thanh Giản. Đ.T. 24654.

Quán **TÂN-SANH**
Số 282-B đường Trương Minh Giảng (ngang chợ Trương Minh Giảng)
Khai trương ngày 20-6-64
Buổi sáng : Phở Bắc
Chiều : đặc biệt đồ nhậu Bò 7 món — Lươn — Ếch — Dê — Thỏ...
Món ăn sạch sẽ. tươi ngon. Chỗ ăn rộng mát. Có sân trên lầu. Đầu bếp chuyên môn trên 10 năm đồ nhậu và phở Bắc. Ly tốt, giá bình dân. Tiếp khách bạt thiệp.
Nhận lãnh các đám tiệc
Chủ nhơn kính mời

ĂN VÀ Ở
Phố lầu đúc, đủ tiện nghi, yên tịnh, Nam nữ sinh. Công tư chức. Có phòng riêng. Hỏi 36/42 Cô Bắc Saigon.

Cần người làm việc
1 thơ ký biết Anh, Pháp văn. Có văn bằng.
2 thợ máy sửa chữa xe chạy dầu cặn, có chứng chỉ, từng sự tại tỉnh An Giang do số 61, đường Lê Lợi Thốt Nốt An Giang.

Bán Biệt thự, phố lầu tiện nghi tối tân. Hỏi 266A Trương minh Ký Phú Nhuận.

Mua xe microbus Volkswagen hay các hiệu Mỹ và xe Station-wagon Mỹ còn tốt. 88 Phan-th-Giản,ĐT 23395.

Bán nhà 5x35th vách gạch có gác đủ đèn nước riêng. hẻm 220/8 Trương minh Giảng Saigon. Mua xong giao nhà trống.

Sang phố thương mãi tại ngã ba rộng 6m dài 20m ngang rạp hát bóng, có gác, điện nước riêng tại 26 Cao Thắng Saigon.

Bán 1 P. 203 NBM thật tốt 1 Simca 9 mui sập, kiểu đẹp 2 mui. Hỏi 398, Phan đình Phùng Saigon.

Cần mua gấp một xe fourgonnette còn mới, hiệu Commer, Morris. Xin do nơi 213 Đề Thám.

Cần 1 người đàn ông Nam đi lấy thuốc, chạy việc và đứng bán có kinh nghiệm, lễ độ, và có phương tiện di chuyển Hỏi nhà thuốc tây Bình Định, 52 Ngô tùng Châu Gia định (Cây quéo)

VIỆT NAM CỘNG HÒA

BỘ CÔNG CHÁNH VÀ GIAO THÔNG

NHA KIỀU LỘ

THÔNG CÁO

Nha Kiều Lộ trân trọng thông báo :

Vì lý do kỹ thuật, cuộc chọn nhà thầu mở ngày 5-6-1964 về công tác làm các cầu : Chợ Cũi, Cầu Láu, Bà Rén, Sông Vệ và Bàn Thạch trên QL. 1 đã được hủy bỏ.

Ngày mở thầu sẽ được thông báo sau.

Sàigòn, ngày 15 tháng 6 năm 1964
GIÁM ĐỐC NHA KIỀU LỘ
Bùi-Hữu-Tuấn

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI VÀ NGÀY MỞ THẦU : Tại Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia vào hồi 9 giờ ngày 2-7-1964.

MỤC TIÊU VIỆC THẦU : Cung cấp đèn pile và pile.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG : 268.750đ.00.

KÝ QUỸ TẠM THỜI : 2,5o/o trị giá của khế ước.

KÝ QUỸ THIỆT THỌ : 5o/o trị giá nhận thầu của khế ước.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH : Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia (Khối Hành Chánh—Sở Ngân Sách Kế Toán—Phòng Vật Liệu).

THỜI HẠN NỘP ĐƠN DỰ THẦU : Hạn chót vào ngày 22-6-1964.

Saigòn, ngày 12 tháng 6 năm 1964
NHA TỔNG GIÁM ĐỐC HÀNH CHÁNH

In tại nhà in SÔNG-VÂN 86 Lê-Lai — Sàigòn
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỄN
Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyễn